

SRI DEVIKĀLOTTARA

JNĀNĀCHĀRA VICHĀRA PATALAH

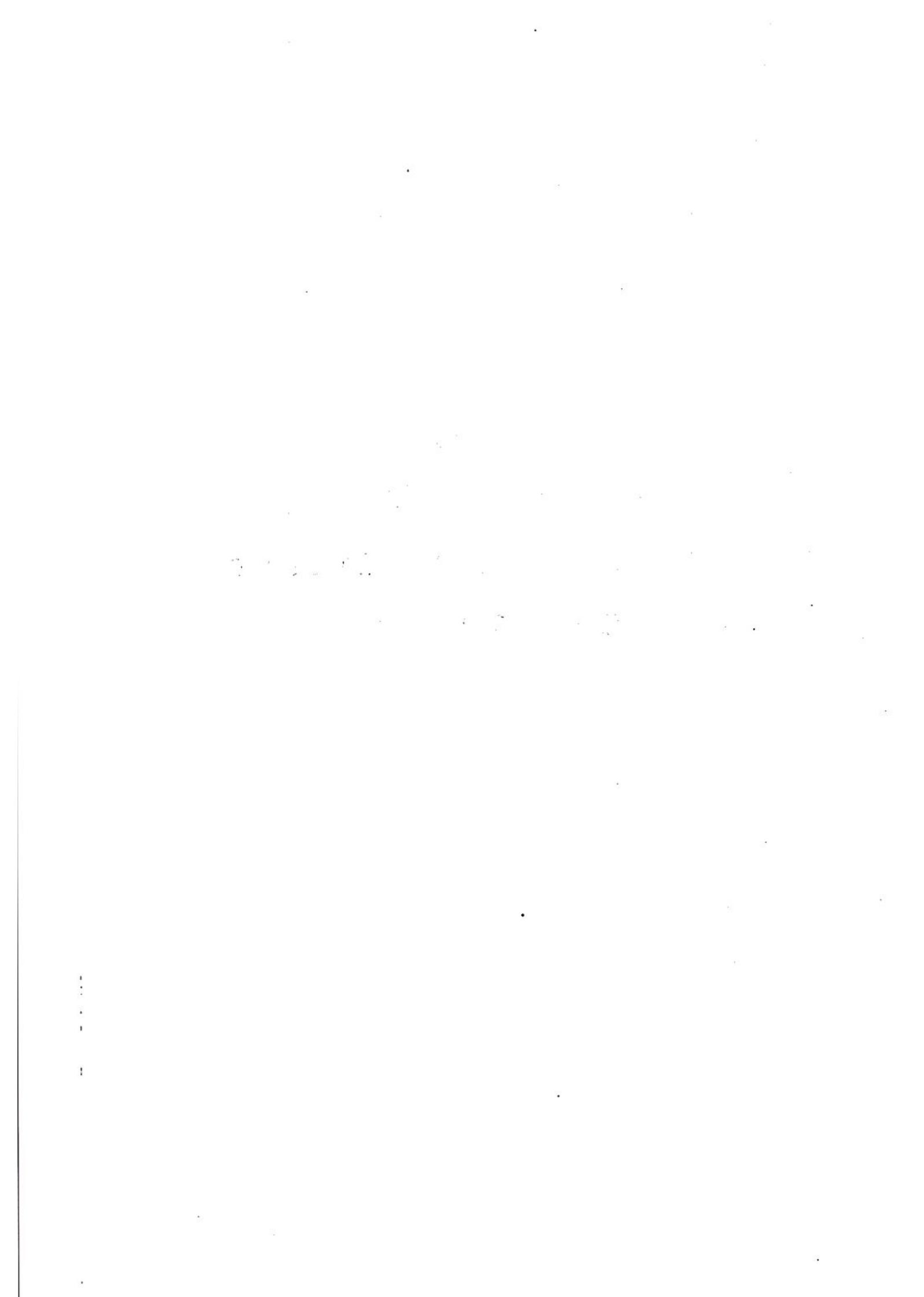

SRI RAMANASRAMAM
Tiruvannamalai

श्रीदेविकालोत्तर ज्ञानाचार विचार पटलः

Sri Devikālottara Jnānāchāra Vichāra Patalah

ஸ்ரீ தேவிகாலோத்தர ஞானாசார விசார படலம்

SRI DEVIKĀLOTTARA JNĀNĀCHĀRA VICHĀRA PATALAH

Rendered into Tamil by
Bhagavan Sri Ramana Maharshi
with original Sanskrit Text,
English Transliteration and Translation

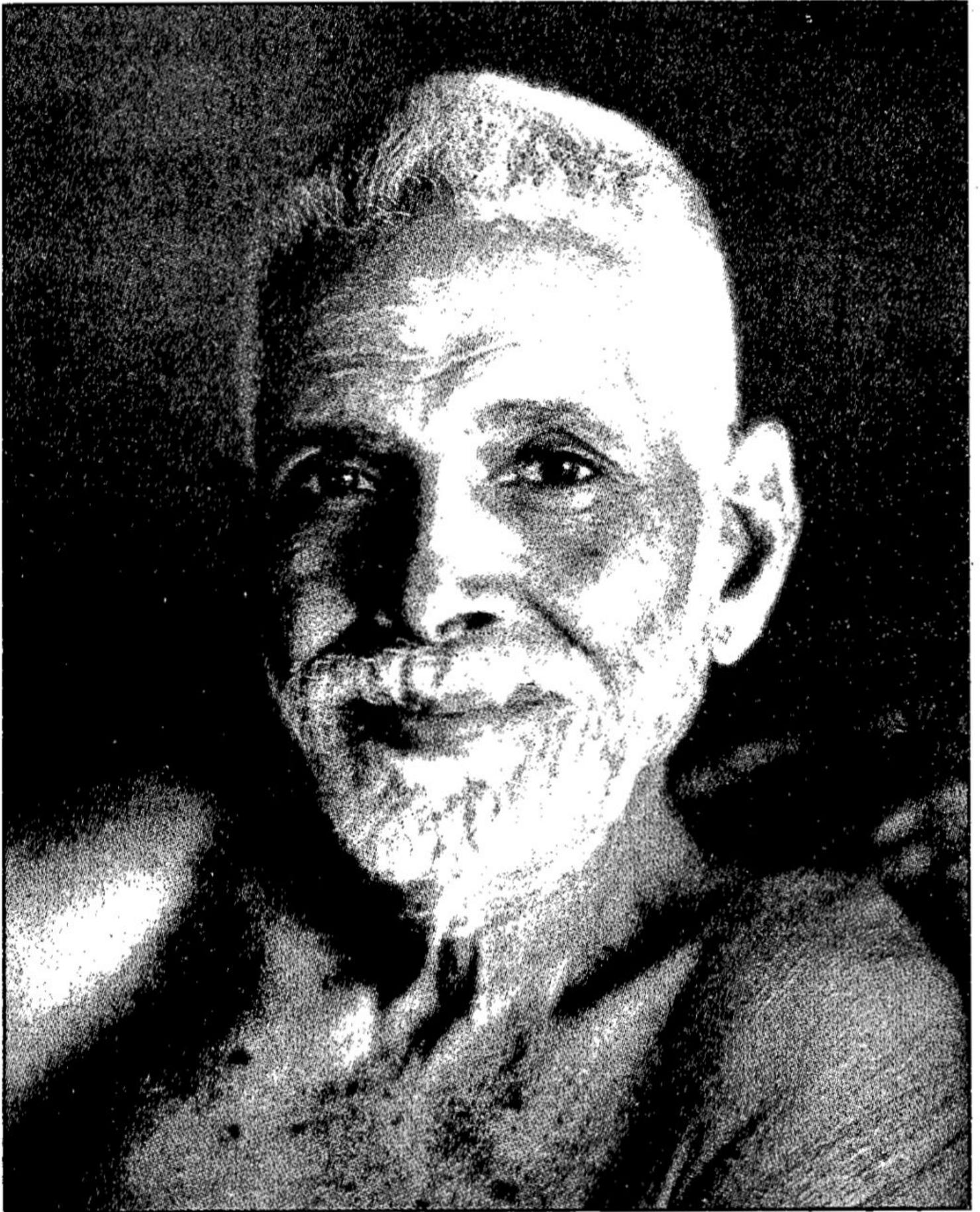
SRI RAMANASRAMAM
Tiruvannamalai 606 603
INDIA
1998

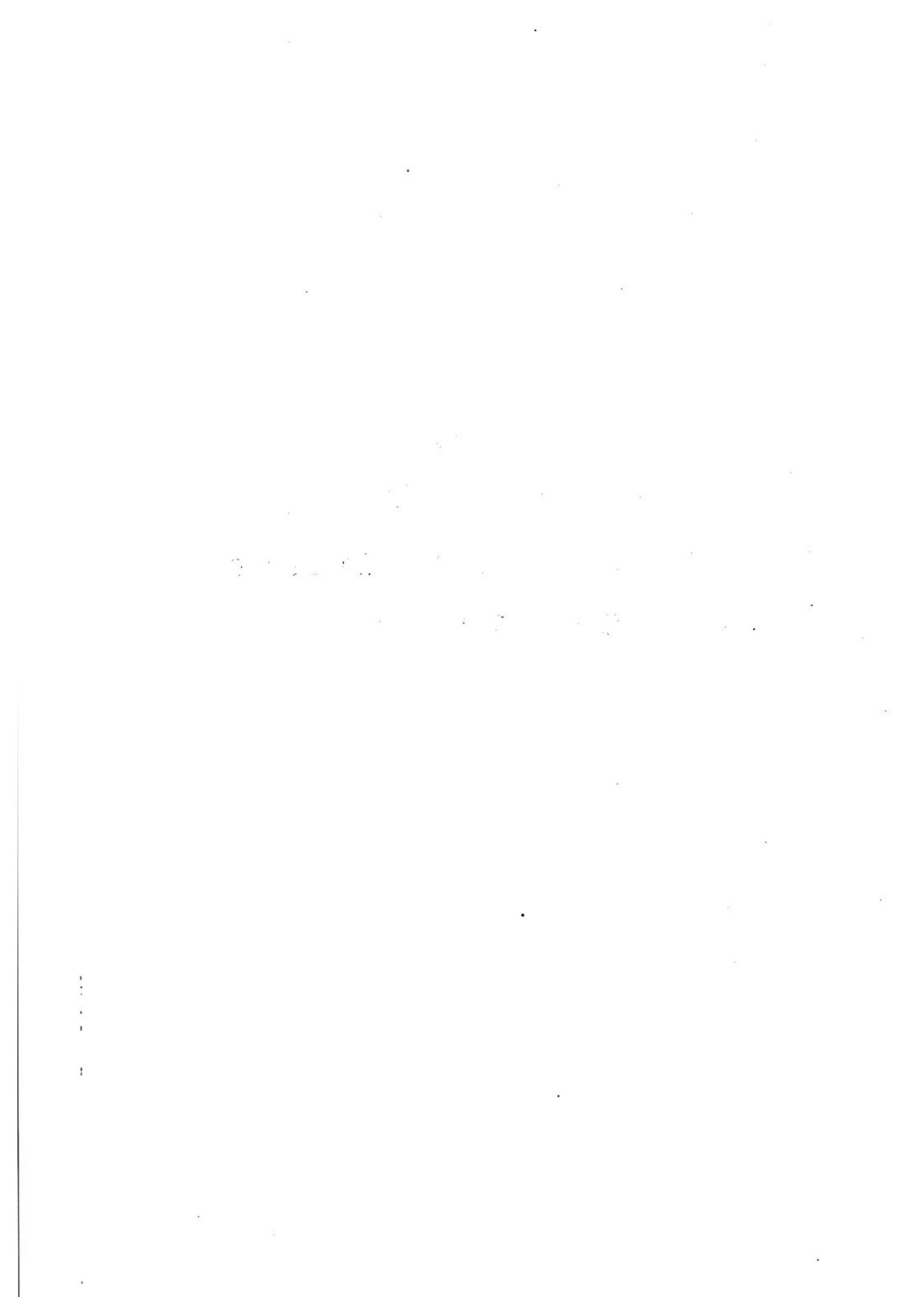
SRI DEVIKĀLOTTARA JNĀNĀCHĀRA VICHĀRA PATALAH—
Published by V. S. Ramanan, President, Board of Trustees,
Sri Ramanasramam, Tiruvannamalai, 606 603. India.
Phone : 91-4175-22491, 23292.

© Sri Ramanasramam Tiruvannamalai

First Published : April 1998

Printed by
B. N. Nataraj
Sri Nithyananda Printers
Bangalore 560 050
Phone : 91-80-626027

PUBLISHER'S NOTE

This work is one of the *upa-āgamas* and explains the supreme wisdom to be attained by mature souls and their mode of life, expounded by the Supreme Lord Siva to Devi Pārvati. It is the essence of all *Āgama Sāstras* on matters of spiritual knowledge. This is verily the boat which can rescue the mortals struggling hard, sinking and rising, in the sorrowful ocean of *samsāra* of endless cycles of births and deaths and take them by the direct path to the shore of liberation. Let all earnest seekers after Truth, instead of groping in the dark, bewildered, and losing their way, adopt the help of this straight path and reach the supreme state to bliss and peace.

The Maharshi spontaneously translated these *Āgamas* into Tamil verse, *Devikālottara* in the very early days when he was living in Virupāksha cave.

பாயிரம்

அரிய வாக்கையின் மானிடவாக்கையே யாக்கை
விரியு நோன்பினி லுயிர்கொலா விரதமே விரதங்
கருதிற் றெய்வதங் கண்ணுதற் றெய்வமே தெய்வந்
தெரியிற் றேவிகா லோத்தரத் தேற்றமே தேற்றம்

श्रीदेविकालोत्तर ज्ञानाचार विचार पटलः

SRI DEVIKĀLOTTARA
JNĀNĀCHĀRA VICHĀRA PATALAH

ஸ்ரீ தேவிகாலோத்தர
ஞானசார விசார படலம்

மங்கலம்

தேவன் றிருவாயாற் றேவி செவி புகட்டுந்
தேவிகா லோத்தரந் தேர் ஞான—மாவினாவா
மானந்த வானமுத மானவரு ளத்துவித
மோனக் கரியகமே முன்

தேவன் திருவாயால் தேவி செவி புகட்டும்
தேவிகாலோத்தரம் தேர் ஞானம்—மாவினாவாம்
ஆனந்த வான் அமுதமான அருள் அத்துவித
மோனக் கரி அகமே முன்

INVOCATION

Meditate in the heart upon Lord Ganesa—the silent, non-dual, universal witness—who is the nectar of divine bliss and is full of grace, shining as the bountiful flowering of aspirants following the path of spiritual wisdom revealed in *Devikālottara*, which was expounded by Lord Siva into the ears of Goddess Isvari.

श्री देवी उवाच—

1. सर्वेषामपि मुक्त्यर्थं मुक्ति मार्गस्य दर्शनम् ।
देवेशज्ञानमाचारं कृपया कथयस्व मे ॥

सर्वेषाम् अपि मुक्त्यर्थं मुक्ति मार्गस्य दर्शनम् ।
देवेश ज्ञानं आचारं कृपया कथयस्व मे ॥

*sarveshāmapi muktyartham mukti mārgasya darsanam ।
devesajñānamāchāram kripayā kathayasva me ॥*

Devi :-

O Lord of all celestial beings! I yearn to know that path of supreme wisdom and the code of conduct by adopting which one can get liberation, so that all humanity may attain salvation—I request you to enlighten me on them, out of your grace.

தேவி :-

அனைவர்க்கு மேமுத்திக் காகவம் முத்தி
தனையறு மார்க் கக்காட்சி தானா—மனையபர
ஞானமா சாரமே நாடுமெனக் குன்னருளால்
வானவ ரீசா வழுத்து

அனைவர்க்குமே முத்திக்காக அம் முத்திதனை
உறும் மார்க்கக் காட்சிதானும்—அனைய
பரஞானம் ஆசாரமே நாடும் எனக்கு உன் அருளால்
வானவர் ஈசா வழுத்து

ईश्वर उवाच—

2. ज्ञानाचारौ वरारोहे कथयामि तवाधुना ।
प्रविशन्ति यतो मोक्षं ज्ञानिनो ध्वस्त कल्मषम् ॥

ज्ञान आचारौ वरारो हे कथयामि तव अधुना ।
प्रविशन्ति यतः मोक्षं ज्ञानिनः ध्वस्तः कल्मषम् ॥

*jnānāchārau varārohe kathayāmi tavādhunā ।
pravisantī yato moksham jñānino dhvasta kalmasham ॥*

Isvara :—

O Queen among women! So that everyone may attain knowledge, I shall clearly explain to you today the highest knowledge and the discipline to be followed by which discerning seekers will attain liberation, which is free from any blemish and is difficult to describe.

ஈசன் :ஈ

யாதினான் ஞானியர்கள் யாதோர் களங்கமுமி
லோதரிய முத்திதனை யற்றிடுவார்—மாதரசே
ஞானவா சாரங்க னானுனக் கின்றுரைப்பன்
ஞானமுற யாவருமே நன்கு

யாதினால் ஞானியர்கள் யாது ஓர் களங்கமும் இல்
லோதரிய முத்திதனை உற்றிடுவார்—மாதரசே
ஞான ஆசாரங்கள் நான் உனக்கு இன்று உரைப்பன்
ஞானம் உற யாவருமே நன்கு

3. येषां बोधो न संजातो कालज्ञानाद्वरानने ।
न तेषां जायते बोधः शास्त्रकोटिशतैरपि ॥

येषां बोधः न संजातः कालज्ञानात् वरानने ।
न तेषां जायते बोधः शास्त्रकोटिशतैः अपि ॥

*yeshām bodho na sanjāto kālajñānādvārānane ।
na teshām jāyate bodhah sāstrakotisatairapi ॥*

O Lady with fair countenance! Understand that one who is not able to realize the Truth in his heart by this knowledge of spiritual wisdom known as *kāla jñāna*, can never attain it even by studying countless crores of *sāstras* (scriptures) spread out like the sky.

ஞானந்தான் யாவர்க்கு நன்முகத்தோ யிக்கால
ஞானத்தா லுள்ளி னணுகாதோ—வான
கணக்கிலாக் கோடிநூல் கற்றாலு மன்றோர்க்
குணர்வுதியா தென்றே யுணர்

ஞானந்தான் யாவர்க்கு நன்முகத்தோய் இக்கால
ஞானத்தால் உள்ளின் அணுகாதோ—வானக்
கணக்கிலாக் கோடி நூல் கற்றாலும் அன்றோர்க்கு
உணர்வு உதியாது என்றே உணர்

4. अतोहि निर्भयोविद्वान्निःशङ्को विगतस्पृहः ।

ज्ञानोत्साहपरो भूयाच्छ्रद्धानो निराकुलः ॥

अतः हि निर्भयः विद्वान् निःशङ्कः विगतः स्पृहः ।

ज्ञान उत्साहपरः भूयात् श्रद्धानः निराकुलः ॥

atohi nirbhayovidvānnihsanko vigatasprihah ।

jnānotsāhaparo bhooyāchchraddadhāno nirākulah ॥

Therefore cast aside all fears (on following this path) and shed all doubts. Giving up attachment or desire for anything, be ardent in seeking the ultimate knowledge with whole-hearted devotion and with a clear mind (without any trace of confusion).

அதனாலே நிர்ப்பயனான யையமென லின்றி
யெதனிலுமே யிச்சை யிலனா—யிதயத்தி
னற்சிரத்தை யோடு நிராகுலனாய் ஞானத்தி
லுற்சாக முள்ளோனாய் யற்று

அதனாலே நிர்ப்பயனாய் ஐயம் எனல் இன்றி
எதனிலுமே இச்சை இலனாய்—இதயத்தில்
நற் சிரத்தையோடு நிராகுலனாய் ஞானத்தில்
உற்சாகம் உள்ளோனாய் உற்று

5. निर्ममः करुणोपेतः सर्वभूताभयप्रदः ।
भजेत्कालोत्तरं देवि मुमुक्षुर्योगतत्परः ॥

निर्ममः करुणोपेतः सर्वभूत अभयप्रदः ।
भजेत् कालोत्तरं देवि मुमुक्षुः योगतत्परः ॥

*nirmamah karunopetah sarvabhootābhayapradah ।
bhajetkālottaram devi mumukshuryogatatparah ॥*

Claiming nothing as 'mine', filled with compassion, giving protection to all living beings so that no creature fears you, yearning for liberation, absorbed in yoga (union of *jiva* and *para*, fusion of individual self with the universal Self), study this work *Devikālottara* and follow wholeheartedly and steadfastly the single path shown therein.

மமதையின் றிக்கருணை மன்னிப்பூ தங்க
டமக்கெல்லா மேயபயந் தந்து—முமுட்சுவா
யோகத்திற் றற்பராண யோதிக்கா லோத்தரத்தி
னேகவழி நிற்க விசைந்து

மமதை இன்றி கருணை மன்னி பூதங்கள்
தமக்கு எல்லாமே அபயம் தந்து—முமுட்சுவாய்
யோகத்தில் தத்பராணய் ஒதும் இக் காலோத்தரத்தின்
ஏகவழி நிற்க இசைந்து

6. स ब्रह्मा स शिवो विष्णुः स इन्द्रः स षडाननः ।
स गुरुः सर्वदेवानां स योगी स तपोधनः ॥

सः ब्रह्मा सः शिवः विष्णुः सः इन्द्रः सः षडाननः ।
सः गुरुः सर्वदेवानां सः योगी सः तपोधनः ॥

*sa brahmā sa sivo vishnuh sa indrah sa shadānanah ।
sa guruh sarvadevānām sa yogee sa tapodhanah ॥*

7. पण्डितः स महाभागः कृतार्थः परमार्थतः ।
चलद्वायु समं चित्तं ध्रियते येन निश्चलम् ॥

पण्डितः सः महाभागः कृतार्थः परमार्थतः ।
चलत् वायु समं चित्तं ध्रियते येन निश्चलम् ॥

*panditah sa mahābhāgah kritārtah paramārtatah ।
chaladvāyu samam chittam dhriyate yena nischalam ॥*

If one is to describe the person who can bring under control his mind, which is restless and turbulent like a whirlwind, and maintain it in a tranquil state, he is verily Brahma (the God that does the creation), Siva (the saviour who shows the path to salvation), and Vishnu (the sustainer of the world); he is Indra, king of the Devas, and Lord Subrahmanya (chief commander of all the celestial forces); he is Brihaspati, the guru of all *devas*; he is a supreme yogi, and one who has achieved the result of performing all austerities; he is a great scholar (who has mastered all the Vedās and Sāstras), and an outstanding man; he is one who has achieved the true spiritual goal.

அவன்றானே நான்முகனு மச்சிவனு மாலு
மவன் றேவர் கோன்குகனு மாவ—னவன்ற
னகில சுரர்குருவு மாவன்மா யோகி
யகில தபோதனனு மாம்

அவன்தானே நான்முகனும் அச்சிவனும் மாலும்
அவன் தேவர்கோன் குகனும் ஆவன்—அவன்தான்
அகில சுரர் குருவும் ஆவன் மாயோகி
அகில தபோதனனும் ஆம்

பண்டிதனு மாபுருடன் பாரமார்த் தப்பேறு
கொண்டவனு மன்னவனே கூறுங்கான்—மண்டியுழல்
வாயுசமஞ் சித்தம் வலித்தெவனா னிச்சலன
மாயிருத்தப் பெற்றிடு மாம்

பண்டிதனும் மாபுருஷன் பாரமார்த்தப் பேறு
கொண்டவனும் அன்னவனே கூறுங்கால்—மண்டி உழல்
வாயு சமம் சித்தம் வலித்து எவனால் நிச்சலனமாய்
இருத்தப் பெற்றிடுமாம்

8. स उपायो विमोक्षस्य सदुपात्तगुणस्तुसः ।
सा प्रज्ञातदिहस्थैर्यं तत्पुण्यं व्यवसायिनाम् ॥

सः उपायः विमोक्षस्य सदुपात्तगुणस्तु सः ।

सा प्रज्ञा तत् इह स्थैर्यं तत् पुण्यं व्यवसायिनाम् ॥

sa upāyo vimokshasya sadupāttagunastutah ।

sā prajñātadihasthairyam tatpunyam vyavasāyinām ॥

9. तदेव तीर्थं दानं च तत्तपश्च न संशयः ।
येनोपायेन बध्येत वायुवच्चलितं मनः ॥

तत् एव तीर्थं दानं च तत् तपः च न संशयः ।

येन उपायेन बध्येत वायुवत् चलितं मनः ॥

tadeva teertham dānam cha tattapascha na samsayah ।

yenopāyena badhyeta vāyuvachchalitam manah ॥

The means by which this mind, which is restless and moves about quicker than the wind, can be brought under control, is indeed the means to obtain liberation; it is indeed what is good for those who seek the permanent Reality; it itself is pure consciousness and the state of firmness; moreover it alone is the righteous duty to be followed by discerning aspirants; it alone is the pilgrimage to holy waters; it alone is charity; it alone is austerities. Know that there is no doubt about this.

अतु ताने मुत्तिक कुपाय मतुवे
 सतुपायर् सार्कुणन् तानु—मतुवे
 पिरन्नुत्तै तिरत्तन्मै पின்नु मतुवे
 तरुमम् विवेकियर्क्कुत्त तान्

अतु ताने मुक्त्तिकु उपायम् अतुवे
 सतुपायर् सार् कुणम् तानुम्—अतुवे
 पिरन्नुत्तै स्तितिरत्तन्मै पின்नुम् अतुवे
 तरुमम् विवेकियर्क्कुत्ततान्

अतुवेन्न् न्नीर्त्त मतुवेयान् तान
 मतुवे तवमाकु मैय—मिथिलिल्डै
 येव्वुपा यत्तिनु लैवायु विर्त्तलन
 विव्वुलङ्कट् डप्पडुमो वें

अतुवे न्न् त्तीर्त्तम् अतुवेयाम् तानम्
 अतुवे तवम् आकुम् इयम्—इत्तिल् इल्डै
 एव् उपायत्तिनुलै वायुविल् सलन
 इव् उलम् कट्टप्पडुमो एन्

10. चित्ते चलति संसारो निश्चले मोक्ष एव तु ।

तस्माच्चित्तं स्थिरं कुर्यात्प्रज्ञया परया बुधः ॥

चित्ते चलति संसारः निश्चले मोक्ष एव तु ।

तस्मात् चित्तं स्थिरं कुर्यात् प्रज्ञया परया बुधः ॥

chittechalati samsāro nischale moksha evatu ।

tasmāchittamsthiramkuryātprajnāyāparayābudhah ॥

When the mind moves even a little, that is *samsāra* (worldly bondage); when the mind abides firmly and motionless (in the state of the Self) that is *mukti* (liberation). This is certain. Therefore know that the wise man must hold his mind firm by supreme Self-awareness.

சித்தஞ் சிறிதசையச் சம்சார நிச்சலமாச்
சித்தநிலை நிற்கமுத்தி சித்தமிது—சித்தந்
திரமாக்க வேவேண்டு மாதலினாற் றீமான்
பரமாம் பிரஞ்சையினாற் பார்

சித்தம் சிறிது அசையச் சம்சாரம் நிச்சலமாம்
சித்த நிலை நிற்க முத்தி சித்தம் இது—சித்தம்
ஸ்திரமாக்கவே வேண்டும் ஆதலினால் தீமான்
பரமாம் பிரஞ்சையினால் பார்

11. एकान्तिकं सुखं यत्र तथैवात्यन्तिकं भवेत् ।
निष्कर्मणि परे तत्त्वे को न रञ्जति पण्डितः ॥

एकान्तिकं सुखं यत्र तथैव अत्यन्तिकं भवेत् ।
निष्कर्मणि परे तत्त्वे कः न रञ्जति पण्डितः ॥

*ekāntikam sukham yatra tathaiivātyantikam bhavet ।
nishkarmani pare tattve ko na ranjati panditah ॥*

The happiness attained in this aloneness is the highest, boundless bliss. Which learned persons will not revel in that Supreme Reality, in which there is absolutely no action? Tell me.

அந்தவே காந்தத் தடையுஞ் சுகமதுவே
யந்தமிலா வத்தியந்த வானந்த—மெந்தக்
கருமமுமி லப்பரத்திற் கற்றவனா மார்தா
னிரமித் திடானீ யிசை

அந்த ஏகாந்தத்து அடையும் சுகம் அதுவே
அந்தம் இலா அத்தியந்த ஆனந்தம்—எந்தக்
கருமமும் இல் அப்பரத்தில் கற்றவனாம் யார் தான்
இரமித்திடான் நீ இசை

12. निवृत्तो विषयज्ञानात् निष्कल ज्ञानतत्परः ।
अनिच्छन्नपि मेधावी लभते मोक्षमक्षयम् ॥

निवृत्तः विषयज्ञानात् निष्कल ज्ञान तत्परः ।
अनिच्छन् अपि मेधावी लभते मोक्षं अक्षयम् ॥

*nivritto vishyajnānāt nishkala jñānatatparah ।
anichchannapi medhāvee labhate mokshamakshayam ॥*

Being rid of the worldly knowledge, the great hero who has acquired pure wisdom, in which there are no sense objects and which is all pervading and without any form, will attain immutable *moksha* without fail, even though he may have no desire to attain liberation.

விடயஞ்ஞானம்போய் விரிநிதிட்களமாய்
விடயமின் ஞானபரன் வீடு—மடைய
வவாவிலனே னுந்தீர் னட்சயமா மோட்சந்
தவாதுற் றிடுவனே தான்

விஷய ஞானம் போய் விரி நிஷ்களமாய்
விஷயம் இல் ஞான பரன் வீடும்—அடைய
அவா இலன் ஏனும் தீரன் அட்சயமாம் மோட்சம்
தவாது உற்றிடுவனே தான்

13. अस्मिताकलयायुक्तं चैतन्यं शक्तिरुच्यते ।
 तया प्रकाशितं विश्वं शक्तिध्यानमुदाहृतम् ॥
 सर्वालम्ब विनिर्मुक्तं निष्कलज्ञानमुच्यते ॥

अस्मिता कलया युक्तं चैतन्यं शक्तिः उच्यते ।
 तया प्रकाशितं विश्वं शक्ति ध्यान मुदाहृतम् ॥
 सर्वालम्ब विनिर्मुक्तं निष्कल ज्ञानं उच्यते ॥

*asmitākalayāyuktam chaitanyam saktiruchyate ।
 tayā prakāsitam visvam saktidhyānamudāhritam ॥
 sarvālamba vinirmuktam nishkalajnānamuchyate ॥*

The consciousness (*chaitanya*) associated with the aspect 'am' is called *Sakti*. The universe shines by its light. The entire creation is *Sakti's sankalpa* (thought). The state (of mind) which is completely devoid of all attachment is the pure (wisdom) to be attained.

இருக்கின்றே னென்கலையோ டேய்ந்தசை தன்ய
 வருசத்தி யஃதா லொளிரும்—பிரபஞ்சஞ்
 சர்வஞ்சத் தித்யானஞ் சார்நிட் களஞானஞ்
 சர்வ நிராலம்பந் தான்

இருக்கின்றேன் என் கலையோடு ஏய்ந்த சைதன்ய
 உரு சக்தி அஃதால் ஒளிரும்—பிரபஞ்சம்
 சர்வம் சக்தி தியானம் சார் நிஷ்கள ஞானம்
 சர்வ நிராலம்பம் தான்

14. अहमंशेन यच्छून्यं चिन्मात्रालोकमद्वयम् ।

मुक्तिबीजं तदाख्यातं परयोगप्रवर्तकम् ॥

अहं अंशेन यत् शून्यं चिन्मात्रा लोकं अद्वयम् ।

मुक्ति बीजं तत् आख्यातं परयोग प्रवर्तकम् ॥

*ahamamsena yachchoonyam chinmātrālokamadvayam ।
muktibeejam tadākhyātam parayogapravartakam ॥*

The void which is the infinite and all-encompassing one whole without a second, which is just the effulgence of pure wisdom, which is completely devoid of visible phenomena and which consists of the aspect 'I', is the seed which fructifies as liberation, bestowing salvation by enabling one to unite with the Supreme.

அத்துவித மாகி யறிவொளி மாத்திரமாய்
யெத்து மகமமிசத் தெச்சூன்யம்—முத்திக்கு
வித்ததுவே யென்று விளம்பும் பரயோகத்
துய்த்திடுவ தாகத்தா னுற்று

அத்துவிதமாகி அறிவொளி மாத்திரமாய்
எத்தும் அகம் அமிசத்து எச்சூன்யம்—முக்திக்கு
வித்து அதுவே என்று விளம்பும் பரயோகத்து
உய்த்திடுவதாகத் தான் உற்று

15. चक्राणि नाडयः पद्मदेवताबीजमण्डलम् ।

रूपमित्यादिकं किञ्चित् ध्येयं नैव कदाचन ॥

चक्राणि नाडयः पद्मदेवता बीजमण्डलम् ।

रूपं इत्यादिकं किञ्चित् ध्येयं न इव कदाचन ॥

chakrāṇi nādayah padmadevatābeejamandalam ।

roopamityādikam kinchit dhyeyam naiva kadāchana ॥

Instead of following this direct path, do not ever contemplate even in the least upon *chakras* (located in six *ādhāras*, centered in the body, *nādis* (subtle nerves that produce the ten divine sounds such as *Pranava*), the deities associated with the lotus seats (in the *ādhāra chakras*, beginning with *Vināyaka*), the *mantrāksharas* (potent sound syllables for the worship of these deities) and the diverse *mandala murtis* (the God-aspects, starting from those controlling the Sun, (Surya Mandala), the moon, (Chandra Mandala), and fire (Agni Mandala).

சக்கரங்க னாடிகள் சார்பதும தேவதை

யக்கரங்கண் மண்டலமூர்த் தாதியா—மிக்கவிலை

யோர்போது மற்பமுமே யுன்னி யிடத்தகா

நேர் மார்க்க மாமிதனை நீத்து

சக்கரங்கள் நாடிகள் சார் பதும தேவதை

அக்ஷரங்கள் மண்டல மூர்த்தி ஆதியாம்—மிக்க இலை

ஒர்போதும் அற்பமுமே உன்னியிடத் தகா

நேர் மார்க்கமாம் இதனை நீத்து

16. कुम्भकं मन्त्रजालं च प्राणायामादि धारणम् ।

सर्वमेतन्न कर्तव्यं मोक्षमक्षयमिच्छता ॥

कुम्भकं मन्त्र जालं च प्राणायामादि धारणम् ।

सर्व एतत् न कर्तव्यं मोक्षं अक्षयं इच्छता ॥

kumbhakam mantrajālam cha prānāyāmādi dhārnām ।

sarvametanna kartavyam mokshamakshayamichchatā ॥

Those who seek for the everlasting liberation need not endeavour to practise repetition and countless diverse *mantras* (repeating potent scriptural words or texts to gain various ends), and methods of yoga such as breath-control (*prānāyāma*), breath retention (*kumbhaka*), and concentration.

கும்பகமு மந்திரக் கூட்ட முயிர்ச் சலனத்

தம்பனமுன் ஞாயவாந் தாரணைதா—மென்பவைக

னத்தனையு மாசரிக்க வேண்டாவா மட்சயமா

முத்தியிச்சை யுள்ளோர் முயன்று

கும்பகமும் மந்திரக் கூட்டம் உயிர்ச் சலனம்

ஸ்தம்பனம் முன் ஆயவாம் தாரணைதாம்—என்பவைகள்

அத்தனையும் ஆசரிக்க வேண்டாவாம் அக்ஷயமாம்

முக்தி இச்சை உள்ளோர் முயன்று

17. नात्रपूजा नमस्कारो न जपोध्यानमेव च ।

केवलं ज्ञेयमित्युक्तं वेदितव्यं न किञ्चन ॥

न अत्र पूजा नमस्कारः न जपः ध्यानं एव च ।

केवलं ज्ञेयं इति उक्तं वेदितव्यं न किञ्चन ॥

nātrapoojā namaskāro na japodhyānameva cha

kevalam jneyamityuktam veditavyam na kinchana ॥

There is no room for performing *puja* (worship of deities), *namaskāram* (paying homage like prostration), *japa* (incantation), *dhyāna* (contemplation) and so on. Hear from me that the highest truth acclaimed in the vedas, can be known only through *jnāna*; hence, there is absolutely no need to know anything outside of oneself.

பூசை வணக்கம் புரிசெபஞ் சிந்தன

மாசரிப்ப தேதுமே யங்கில்லை—பேசுமது

கேவலம் ஞேயமென்று கேளினிக் கிஞ்சிலன்ய

மாவறிய வேண்டுவதின் ரும்

பூஜை வணக்கம் புரி ஜபம் சிந்தனம்

ஆசரிப்பது ஏதுமே அங்கு இல்லை—பேசும் அது

கேவலம் ஞேயம் என்று கேள் இனி கிஞ்சில் அன்யமாம்

அறிய வேண்டுவது இன்றும்

18. बहिराहित चित्तानां जायन्ते बन्धहेतवः ।
बहिश्चित्तं निवार्यैव कोऽपि लोकेन सीदति ॥

बहिः आहित चित्तानां जायन्ते बन्धहेतवः ।

बहिः चित्तं निवार्य एव कः अपि लोकेन सीदति ॥

bahirāhita chittānām jāyante bandhahetavah ।

bahischittam nivāryaiva ko'pi lokena seedati ॥

For those whose minds are constantly expanding, clinging to external objects, factors will always arise causing increasing bondage. If the outward-wandering mind is turned inwards to stay in its natural state, know that one will not undergo any suffering in the world.

வெளிவிடயம் பற்றும் விரிமனத்தார்க் கென்றும்
விளையும் வெகுபந்த வேது—வெளியே
திரியுஞ்சித் தத்தைத் திருப்பநிலை யற்றே
யொருதுனிமே வாருலகி லோர்

வெளிவிஷயம் பற்றும் விரிமனத்தாற்கு என்றும்
விளையும் வெகுபந்த ஹேது—வெளியே
திரியும் சித்தத்தை திருப்பநிலை உற்றேல்
ஒரு துனி மேவார் உலகில் ஓர்

19. नात्रकिञ्चिद्बहिर्नान्तः न मध्यं नाप्यधः क्वचित् ।
सर्वाकारं निराकारं स्वसंवेद्यं विराजते ॥

न अत्र किञ्चित् बहिः न अन्तः न मध्यं न अपि अधः क्वचित् ।
सर्वाकारं निराकारं स्व सं वेद्यं विराजते ॥

*nātrakinchidbahirnāntah na madhyam nāpyadhah kvachit।
sarvākāram nirākāram svasamvedyam virājate ॥*

Unite with that one totality which is all-pervasive, which has no inside or outside, which is bereft of all (concept of) directions such as above, below and in between, which assumes all the forms in creation and yet is itself formless, which can be known only by itself, and which is self-luminous.

உள்வெளிமேல் கீழ்நடுதிக் கோர்சிறிது மின்றியே
யுள்ளவரு வெல்லாமா யோருருவு—மில்லதாய்த்
தான்றனக்கே வேத்தியமாய் தானே யிலங்கிடுமாற்
பூன்றமா மொன்று புணர்

உள் வெளி மேல் கீழ் நடு திக்கு ஓர் சிறிதும் இன்றியே
உள்ள உரு எல்லாமாய் ஓர் உருவும்—இல்லாதாய்
தான் தனக்கே வேத்தியமாய் தானே இலங்கிடுமால்
பூன்றமாம் ஒன்று புணர்

20. यद्यदालोक्य यो जन्तुः कुरुते कर्म सञ्चयम् ।
तद्गतिर्जायते यस्मान्निरालोकं तु चिन्तयेत् ॥

यत् यत् आलोक्य यो जन्तुः कुरुते कर्म सञ्चयम् ।
तत् गतिः जायते यस्मात् निरालोकं तु चिन्तयेत् ॥

*yadyadālokya yo jantuh kurute karma sanchayam ।
tadgatiṛjāyate yasmānnirālokaṁ tu chintayet ॥*

People perform their actions having their own aims in mind, and they accordingly reap the consequences of their actions by attaining those aims. Therefore do not engage in such actions, which are not free from flaws (leading to bondage). Turn the attention completely away from external objects and concentrate only upon that (the Self) which cannot be seen.

எவ்வெதன் றிட்டியா லெவ்வயிர்செய் யந் தோழில்க
எவ்வயிர்க் கக்கதியுண் டாதலா—லெவ்வ
மருவவை சாரா தயற்றிட்டி யற்று
ணிராலோகந் தானே நினை

எவ் எதன் திருஷ்டியால் எவ்வயிர் செய்யும் தொழில்கள்
அவ்வயிர்க்கு அக்கதி உண்டாதலால்—எவ்வம்
அரு அவை சாராது அயல் திருஷ்டி அற்று
நிராலோகம் தானே நினை

21. हेतुर्नास्ति फलं नास्ति नास्ति कर्म स्वभावतः ।
असद्भूतमिदं सर्वं नास्ति लोको न लौकिकः ॥

हेतुः नास्ति फलं नास्ति नास्ति कर्म स्वभावतः ।
असत् भूतं इदं सर्वं नास्ति लोकः न लौकिकः ॥

*heturnāsti phalam nāsti nāsti karma svabhāvatah ।
asadbhootamidam sarvam nāsti loko na laukikah ॥*

In our natural state, actions, cause and result of such actions, and all the various other theories propounded (in the scriptures) do not exist. In fact, even the diverse world does not exist. As such, even the worldly individual who is attached to (the various attractions of) the world is also non-existent.

ஏது பலங்கரும மில்லை சுபாவத்தி
லோது மிவையாவு முண்மையல—பேத
வுலகமு மில்லை யுலகப்பற் றுள்ள
விலவுகிகள் றுணு மிலை

ஹேது பலம் கருமம் இல்லை சுபாவத்தில்
ஓதும் இவை யாவும் உண்மை அல—பேத
உலகமும் இல்லை உலகப்பற்று உள்ள
லௌகிகள் தானும் இலை

22. निरालम्बमिदं सर्वं निरालम्बप्रकाशितम् ।
निरालम्बमिदं कृत्वा निरालम्बो भविष्यति ॥

निरालम्बं इदं सर्वं निरालम्ब प्रकाशितम् ।
निरालम्बं इदं कृत्वा निरालम्बः भविष्यति ॥

*nirālabamidam sarvam nirālabaparakāsitam ।
nirālabamidam kritvā nirālabo bhavishyati ॥*

This entire universe is nothing but the *nirālabha* (the reality which exists without any support). Further, it shines being illumined by the *nirālabha*. The *yogi* (with his mind turned inward) merges with this whole one with it by making every object in this world one with it. Know this.

निरालम्ब मिन्त नलकलडु डन्तुरल
नलरालडडतु तललुललरल नलरुड—नलरालडड
डलकसु सलडु तलरुत वलनलतुतु नलरालडड
डलकलडुव नलनलरुतु डतुरल

नलरालडडडड इरुत नलकलडुडड अरुनलरुल
नलरालडडतुतललु डुललरल नलरुड—नलरालडडडड
अडकसु सलडुतु इरुत अलनलतुतुडड नलरालडडडड
अडकलडुवडनल नलनलरुतु अतुरल

23. व्योमाकारं महाशून्यं व्यापकं यो न भावयेत् ।
संसारी स भवेल्लोके बीजकोशक्रिमिर्यथा ॥

व्योमाकारं महाशून्यं व्यापकं यः न भावयेत् ।
संसारी सः भवेत् लोके बीज कोश क्रिमिः यथा ॥

*vyomākāram mahāsoonyam vyāpakam yo na bhāvayet ।
samsāree sa bhavelloke beejakosakrimiryatha ॥*

If any person does not meditate on this all-pervading void, which is the space of consciousness (*chitākasa*), he will be a *samsāri* (a worldly attached individual) for ever in bondage to worldly attachments, like the silk-worm in itself-made cocoon. Understand this.

वियोमवद वलकुड वलडडडडड डुकुनड
डलडडडडडडड डलडडड डलडडड—डलडडडडड डलडडड
डडडडड डडडडडड डडडड डडडडडड
डडडडड डडडडडड डडड

वलयोड वडवलकुड वलडडड डलडडडडड
डलडडडडडडड डलडडडडडडड—डलडडडडड डलडडड
डडड डडडडड डडडड डडडडडड
डडड डडडडडड डडड

25. ज्ञानोत्पत्ति निमित्तं तु क्रिया चर्याः प्रकीर्तिताः ।
योगं सालम्बनं त्यक्त्वा निष्प्रपञ्चं विचिन्तयेत् ॥

ज्ञान उत्पत्ति निमित्तं तु क्रिया चर्याः प्रकीर्तिताः ।
योगं सालम्बनं त्यक्त्वा निष्प्रपञ्चं विचिन्तयेत् ॥

*jnānotpatti nimittam tu kriyā charyāh prakeertitāh ।
yogam sālambanam tyaktvā nishprapancham vichintayet ॥*

Good actions and good conduct have been prescribed only to guide the seeker towards the path of acquiring knowledge. Therefore giving up even *sālamba yoga* in which an object (such as a *mantra* or a form of God) is meditated upon in the mind, stay steadfast in your real state (*sahaja swaroopa*), where the outside world is not perceived.

ஞானவுத யப்பொருட்டே நற்கிரியை சற்சரியை
தாநவிலப் பட்டதாற் றுனென்றை—மானதத்தி
னுட்கருதுஞ் சாலம்ப யோகந் தனையுமொர்
நிட்பிரபஞ் சத்தே நிலை

ஞான உதயப் பொருட்டே நற்கிரியை சற்சரியை
தான் நவிலப்பட்டதால் தான் ஒன்றை—மானதத்தின்
உள் கருதும் சாலம்ப யோகம் தனையும் ஓர்
நிஷ்பிரபஞ்சத்தே நிலை

26. पातालाच्छक्तिपर्यन्तं सर्वमेतदभीप्सितम् ।

भग्नं यैः शून्यमस्त्रेण तेस्मृताः शून्यवेदिनः ॥

पातालात् शक्तिपर्यन्तं सर्वं एतत् अभीप्सितम् ।

भग्नं यैः शून्यं अस्त्रेण ते स्मृताः शून्यवेदिनः ॥

pātālāchchaktiparyantam sarvametadabheepsitam ।

bhagnam yaih soonyamastrena tesmritāh soonyavedinah ॥

One who can destroy all the *tattvas* (principles) from *pātālaloka* (the nethermost world) to *Sakti* (one of the highest *tattvas*), which are all interdependent, by the arrow of *soonya bhāva* is a man of great valour. He has attained supreme wisdom which is beyond matter.

பாதலமுன் பாகப் பகர்சத்தி யந்தமா

யாதரப் பட்டவிலை யத்தனையும்—வீதலுறுஞ்

சூனியமா மத்திரங்கொண் டாராலே சூரரவர்

சூனிய சூனியராச் சுட்டு

பாதலம் முன்பாக பகர் சக்தி அந்தமாய்

ஆதரப்பட்ட இலை அத்தனையும்—வீதலுறும்

சூனியமாம் அஸ்திரம் கொண்டு யாராலே சூரர் அவர்

சூனிய சூனியரா சுட்டு

28. सर्वतत्त्वादसंभिनं देहाद्भिनं तथैव च ।

अहमस्मीत्यसंभिनं चैतन्यं सर्वतोमुखम् ॥

सर्वं तत्त्वात् असंभिनं देहात् भिनं तथा एव च ।

अहं अस्मि इति असंभिनं चैतन्यं सर्वतोमुखम् ॥

*sarvatattvādasambhinnam dehādbhinnam tathaiva cha |
ahamasmeetyasambhinnam chaitanyam sarvatomukham ॥*

The full consciousness (*purna chit*) which is not other than the true import of the word 'I', being non-different in all the principles (*tattvas*) and being other than the sense 'I am the body', is the all-pervading reality.

अकिलतत्तु वत्तु मपिन्नमा याक

मकमेन् पतर्कनिय माकि—यकमेय्यं

पोरुणुक कपिन्नमामं पूरणसित् तेङ्कम्

पोरुणुतुमुक मुள்ள पोरुण

अकिल तत्तुवत्तुम् अपिन्नमाम्यं अकम्

अकम् एन्पतर्कु अन्नियमाकि—अक मेय्यं

पोरुणुक्कु अपिन्नमामं पूरण सित्तु एङ्कम्

पोरुणुत्तुम् मुकम् உள்ள पोरुण

29. आकाशमिवसर्वं तु स बाह्याभ्यन्तरं प्रिये ।

परानन्दमरूपन्तु पश्यन्नानन्दभाग्भवेत् ॥

आकाशं इव सर्वं तु स बाह्य अभ्यन्तरं प्रिये ।

परानन्दम् अरूपं तु पश्यन् आनन्द भाक् भवेत् ॥

ākāsamivasarvam tu sa bāhyābhyantaram priye।

parānandamaroopantu pasyannānandabhāgbhavet ॥

This complete wholeness pervades inside and outside all creations like ether, merging with them, and is itself formless. Dear! those who are submerged in this supreme bliss become that supreme bliss themselves. See how wonderful!

ஆகாயம் போல வகிலத் தகம்புறமு

மேகாங்க மாயுருவ மின்றியதா—மாகா

பரமானந் தத்துட் படிந்தவரன் பேயப்

பரமானந் தப்படிவர் பார்

ஆகாயம் போல அகிலத்து அகம் புறமும்

ஏக அங்கமாய் உருவம் இன்றியதாம்—ஆகா

பரமானந்தத்துள் படிந்தவர் அன்பே அப்

பரமானந்தப் படிவர் பார்

30. निरिन्धनो यथा वह्निः स्वयमेव प्रशाम्यति ।
ग्राह्याभावान्मनस्तद्वत् स्वयमेव प्रलीयते ॥

निः इन्धनः यथा वह्निः स्वयं एव प्रशाम्यति ।
ग्राह्य अभावात् मनः तद्वत् स्वयं एव प्रलीयते ॥

*nirindhano yatha vahnih svayameva prasāmyati ।
grāhyābhāvānmanastadvat svayameva praleeyate ॥*

The expanding mind will attain peace, becoming still of its own accord, if it is deprived of something to hold on, just as fire gets extinguished gradually if not fed with fuel.

இந்தனமில் லாவொரிதா னெவ்வண்ணந் தான்றானே
மந்தமாய் சாந்தியினை மன்னுமோ—வந்தவிதம்
பற்று பொரு ளற்றூற் பரந்தமன முஞ்சாந்தி
யற்றுவிடுந் தானாக வோய்ந்து

இந்தனம் இல்லா ளரிதான் எவ்வண்ணம் தான்தானே
மந்தமாய் சாந்தியினை மன்னுமோ—அந்தவிதம்
பற்று பொருள் அற்றூல் பரந்த மனமும் சாந்தி
உற்றுவிடும் தானாக ஓய்ந்து

31. मोहिका मूर्छिका माया स्वप्नश्चेति चतुर्विधम् ।
सुषुप्तिर्जाग्रतिश्चैव सर्वमेतत्परित्यजेत् ॥

मोहिका मूर्छिका माया स्वप्नः च इति चतुर्विधम् ।
सुषुप्तिः जाग्रतिः च एव सर्व एतत् परित्यजेत् ॥

*mohikā moorchikā māyā svapnascheti chaturvidham ।
sushuptirjāgratischaiva sarvametatparityajet ॥*

You must realise that the four states of infatuation, delusion, swoon (due to shock) and dreaming, as also sleeping and waking, are all to be dispelled.

मोहिकेक मायये मूर्च्छिकेक सोपपन
माकिय विन्नान कवत्तैकानु—मेक
सुषुप्तिर्योदु साक्किरन्तु सोल्लुमिवा येल्ला
मोपुत्तिवुडि वेणुणु मुणुणर

मोहिकेक मायये मूर्च्छिकेक सोपपनम्
आकिय इन्नानकु अवस्त्तैकानुम्—एक
सुषुप्तिर्योदु ज्जाक्किरम् सोल्लुम् इवा एल्लाम्
ओपुत्तिवुडि वेणुणुम् उणुणर

32. देहात्सूक्ष्मगतात्प्राणात् चित्ताद्बुद्धेरहङ्कृतेः ।
सर्वस्माद्भिन्न एवायं चिन्तयन्लभते चितिम् ॥

देहात् सूक्ष्मगतात् प्राणात् चित्तात् बुद्धेः अहङ्कृतेः ।
सर्वस्मात् भिन्न एव अयं चिन्तयन् लभते चितिम् ॥

*dehātsookshmagatātprānāt chittādbuddherahankriteh ।
sarvasmādbhinna evāyam chintayanlabhate chitim ॥*

If one meditates that the one Consciousness (*chit*) is different from the *prāna* (life-force), which has subtly attached itself to this gross body, from the mind, from the intellect and from the ego, one will become established in that consciousness.

தேகமிதிற் சூக்குமமாச் சேருமுயிர் சித்தபுத்தி
யாகுமகங் காரமிவை யாவுக்கு—மேகசித்
தன்னியமே யென்று சிந்தை யாற்றவே யச்சித்தை
மன்னிடுவா னென்று மதி

தேகம் இதில் சூக்ஷ்மமாச் சேரும் உயிர் சித்த புத்தி
ஆகும் அகங்காரம் இவை யாவுக்கும்—ஏக சித்து
அன்னியமே என்று சிந்தை ஆற்றவே அச்சித்தை
மன்னிடுவான் என்று மதி

33. सदाभिभूयतेचित्तं निद्रयास्मरणादिना ।

बोधयित्वा प्रयत्नेन कुर्यात्स्वस्थं पुनः पुनः ॥

सदा अभिभूयते चित्तं निद्रया स्मरण आदिना ।

बोधयित्वा प्रयत्नेन कुर्यात् स्वस्थं पुनः पुनः ॥

sadābhibhooyatechittam nidrayāsmaranādinā ।

bodhayitvā prayatnena kuryātsvastham punah punah ॥

Due to sleep and due to thoughts the mind always loses its sharpness, its foolishness increases, and it goes to ruin. Awakening this mind with effort, and without allowing it to wander, establish it in the state of Self. Persevere in this effort by fixing the mind again and again in its natural state.

நித்திரையி னாலு நினைவாதி யாலுநிதஞ்

சித்தந்தான் மூடமிகச் சீரழியுஞ்—சித்தமிதை

யெத்தனத்தா லேயுணர்த்தி யேகாமற் றன்னிலையில்

வைத்திடுவாய் மேன்மேலும் வை

நித்திரையினாலும் நினைவு ஆதியாலும் நிதம்

சித்தம் தான் மூடமிகச் சீரழியும்—சித்தம் இதை

யத்தனத்தாலே உணர்த்தி ஏகாமல் தன்னிலையில்

வைத்திடுவாய் மேன்மேலும் வை

34. यदास्थिरं भवेच्चित्तं नैव चाल्यं कथञ्चन ।
न किञ्चिच्चिन्तयेत्तत्र स्थिरमेवतु कारयेत् ॥

यदा स्थिरं भवेत् चित्तं न एव चाल्यं कथञ्चन ।
न किञ्चित् चिन्तयेत् तत्र स्थिरं एवतु कारयेत् ॥

*yadāsthīram bhavēchchittam naiva chālyam kathanchana |
na kinchichchintayettatra sthīramevatu kārayet ॥*

When once the mind becomes steady, it should not be disturbed in any way. There is no need to think even in the least of anything else, entertaining any doubts. Fixing the mind firmly in that state (of self-awareness), keep it still.

சித்தமெப் போது திரமாகு மெவ்விதத்து
மத்தைச் சலிப்பித்த லாகாதே—யித்தனையுஞ்
சிந்திக்க வேண்டுவதின் ருங்கேயச் சித்தத்தைப்
பந்தித்து நிச்சலமே பண்ணு

சித்தம் எப்போது ஸ்திரம் ஆகும் எவ்விதத்தும்
அத்தைச் சலிப்பித்தல் ஆகாதே—இத்தனையும்
சிந்திக்க வேண்டுவது இன்று ஆங்கே அச்சித்தத்தை
பந்தித்து நிச்சலமே பண்ணு

35. आश्रयालम्बनं चित्तं तद्वत्कुर्यान्निराश्रयम् ।

चञ्चलं निश्चलं कृत्वा निश्चलं न तु चालयेत् ॥

आश्रय आलम्बनं चित्तं तद्वत् कुर्यात् निराश्रयम् ।

चञ्चलं निश्चलं कृत्वा निश्चलं न तु चालयेत् ॥

āsrāyālambanam chittam tadvatkuryānnirāsayam ।

chanchalam nischalam kritvā nischalam na tu chālayet ॥

Make the mind, which always clings to some support (attaching itself to sense objects), devoid of all such supports. Making the mind, which is restless in clinging to external supports, motionless, do not disturb that tranquillity even a little.

ஆசிரயம் பற்றியதா மச்சித்த மங்ஙனமே
யாசிரய மின்றியதா யாக்கிடுக—வாசிரயம்
பற்றுசல நிச்சலமாப் பண்ணியந் நிச்சலத்தைச்
சற்றுஞ் சலிப்பியா தை

ஆசிரயம் பற்றியதாம் அச்சித்தம் அங்ஙனமே
ஆசிரயம் இன்றியதாய் ஆக்கிடுக—ஆசிரயம்
பற்று சல நிச்சலமாப் பண்ணி அந்நிச்சலத்தை
சற்றும் சலிப்பியாதை

36. सर्वभूतलयेजाते यद्वद्व्योमसुनिर्मलम् ।
तद्वद्रूपं स्वकं ध्यायेत् व्याप्तं चैव सुनिर्मलम् ॥

सर्व भूतलये जाते यद्वत् व्योमसु निर्मलम् ।
तद्वत् रूपं स्वकं ध्यायेत् व्याप्तं च एव सुनिर्मलम् ॥

*sarvabhootalayejāte yadvadvyomasunirmalam ।
tadvadroopam svakam dhyāyet vyāptam chaiva*

sunirmalam ॥

Meditate on the peerless Self which pervades all the various forms, yet remains without any blemish (being unaffected by them), just as ether, pervading all the creations made up of the five elements, remains unsullied at the time of their dissolution.

இவ்வெல்லாப் பூத விலயமுண் டாகிலிவற்
றெவ்வெவ்விண் ணும்விமல மேபோல—வவ்வவ்
வுருவம் வியாபித்து மோர்மலமி றன்னைப்
பொருவி றியானம் புரி

இவ் எல்லாப் பூத இலயம் உண்டாகில் இவற்று
எவ்வெவ் விண்ணும் விமலமே போல—அவ்வவ்
உருவம் வியாபித்தும் ஓர் மலம் இல் தன்னை
பொருவில் தியானம் புரி

37. तदेव जन्मसाफल्यं पाण्डित्यमिदमेवहि ।

चलद्वायुसमं चित्तं निश्चलंध्रियतेहि यत् ॥

तत् एव जन्मसाफल्यं पाण्डित्यम् इदम् एव हि ।

चलत् वायु समं चित्तं निश्चलं ध्रियते हि यत् ॥

tadeva janmasāphalyam pāndityamidamevahi ।

chaladvāyusamam chittam nischalamdhriyatehi yat ॥

When one adopts the practice (*Sādhana*) by means of which one's mind, which is restless like the wind, is made still perpetually, then the purpose of taking birth as a human being is fulfilled. That is also the mark of a true scholar.

அதுவே சனன மடைந்ததன் பேரூ

மதுதானே பாண்டித்ய மாகு—மெதுதான்

சலன முறும் வாயு சமஞ்சித்த மென்றுஞ்

சலனமறச் செய்சா தனம்

அதுவே ஜனனம் அடைந்ததன் பேரூம்

அது தானே பாண்டித்யமாகும்—எதுதான்

சலனம் உறும் வாயு சமம் சித்தம் என்றும்

சலனம் அறச் செய் சாதனம்

38. नैवोर्ध्वं धारयेच्चित्तं न मध्यं नाप्यधः क्वचित् ।
अन्तर्भावविनिर्मुक्तं सदाकुर्यान्निराश्रयम् ॥

न एव ऊर्ध्वं धारयेत् चित्तं न मध्यं न अपि अधः क्वचित् ।
अन्तर्भाव विनिर्मुक्तं सदा कुर्यात् निराश्रयम् ॥

*naivordhvam dhārayechchittam na madhyam
nāpyadhah kvachit ।
antarbhāvavinirmuktam sadākuryānnirāśrayam ॥*

Do not practise meditation by fixing the mind on the six *ādhāra chakras*, the ones that are up or down or in the middle, or anywhere else. Giving up all such meditations, make the mind always devoid of any support (either inside or outside).

சித்தத்தை மேலேயுந் தாரணஞ் செய்யற்க
மத்தியிலுங் கீழிலு மற்றெங்குஞ்—சித்தம்
தந்தரங்க பாவனைவிட் டாசிரய மின்றியதாச்
சந்ததமுஞ் செய்திடவே தான்

சித்தத்தை மேலேயும் தாரணம் செய்யற்க
மத்தியிலும் கீழிலும் மற்றெங்கும்—சித்தம் ஈது
அந்தரங்க பாவனை விட்டு ஆசிரயம் இன்றியதாய்
சந்ததமும் செய்திடவே தான்

39. निद्रायां बोधयेच्चित्तं विक्षिप्तं शमयेत्पुनः ।
पक्षद्वय परित्यागे संप्राप्ते नैवचालयेत् ॥

निद्रायां बोधयेत् चित्तं विक्षिप्तं शमयेत् पुनः ।
पक्षद्वय परित्यागे संप्राप्ते न एव चालयेत् ॥

*nidrāyām bodhayechchittam vikshiptam samayetpunah ।
paksadvaya parityāgo samprāpte naivachālayet ॥*

If the mind falls asleep, awaken it. Then if it starts wandering, make it quiet. If you reach the state where there is neither sleep nor movement of mind, stay still in that, the natural (real) state.

உறக்கத்தி னின்று முணர்த்திடுக சித்த
முறிற்சலனம் பின்ன ரொடுக்கா—யுறக்க
மலைவென்னு மிவ்விரண்டு மற்றநிலை யற்ற
னிலையிதனி னிச்சலமா நில்

உறக்கத்தின் இன்றும் உணர்த்திடுக சித்தம்
உறிற் சலனம் பின்னர் ஒடுக்காய்—உறக்கம்
அலைவு என்னும் இவ்விரண்டும், அற்ற நிலை உற்றால்
நிலை இதனில் நிச்சலமாய் நில்

40. निराश्रयं सदाचित्तं सर्वालम्बनवर्जितम् ।
मनोवस्था विनिर्मुक्तं विज्ञेयं मुक्तिलक्षणम् ॥

निराश्रयं सदा चित्तं सर्व आलम्बन वर्जितम् ।
मन अवस्था विनिर्मुक्तं विज्ञेयं मुक्ति लक्षणम् ॥

*nirāśrayam sadāchittam sarvālabhanavarjitam ।
manovasthā vinirmuktam vijñeyam muktilakshanam ॥*

The state in which the mind is bereft of any support to cling to, ever faultless and pure, and devoid of worldly attachments, is the nature of liberation attained through knowledge. Keep this firmly in mind.

ஆசிரய மின்றியதா யச்சித்தந் தானென்று
மாசறவா லம்பமெலா மற்றதாய்ப்—பாச
மனவவத்தை மன்னிடா மைஞேய முத்தி
தனதிலக்க ணந்தான் றரி

ஆசிரயம் இன்றியதாய் அச்சித்தம் தான் என்றும்
மாக அற ஆலம்பம் எலாம் அற்றதாய்—பாச
மன அவஸ்தை மன்னிடாமை னேய முக்தி
தனது இலக்கணம் தான்தரி

41. सर्वालम्बनशून्यं च धारयित्वा मनोहृदि ।
यत्ज्ञानं जायते स्पष्टं तदभ्यासपरो भवेत् ॥

सर्व आलम्बन शून्यं च धारयित्वा मनः हृदि ।
यत् ज्ञानं जायते स्पष्टं तत् अभ्यासपरः भवेत् ॥

*sarvālambanasoonyam cha dhārayitvā manohridi ॥
yatgnānam jāyate spashtam tadabhyāsaparo bhavet ॥*

Dispelling all attachments completely, and fixing that mind in the heart firmly, persist in your practice always in order to strengthen the awareness, which then shines forth with great effulgence and clarity.

ஆலம்ப மெல்லா மறவிட்டே யம்மனத்தை
யேலத் தரிப்பித் திதயத்தே—சாலத்
துலக்கமா யெவ்வறிவு தோன்றுமோ வஃது
பலக்கவே யென்றும் பழகு

ஆலம்பம் எல்லாம் அறவிட்டே அம்மனத்தை
ஏலத் தரிப்பித்து இதயத்தே—சாலத்
துலக்கமாய் எவ்வறிவு தோன்றுமோ அஃது
பலக்கவே என்றும் பழகு

42. ये ध्यायन्ति परं शून्यं भवन्त्यभ्यास तत्पराः ।
ते यान्ति परमं स्थानं जन्म मृत्यु विवर्जितम् ॥

ये ध्यायन्ति परं शून्यं भवन्ति अभ्यास तत्पराः ।
ते यान्ति परमं स्थानं जन्म मृत्यु विवर्जितम् ॥

*ye dhyāyanti param soonyam bhavantyabhyāsa tatparāh ।
te yānti paramam sthānam janma mrityu vivarjitam ॥*

Know that whoever meditates on that supreme void, and becomes established in it by virtue of constant practice, will definitely attain the great state which is beyond birth and death.

அப்பரமாஞ் சூனியத்தை யார்தியா னித்தேயவ்
வய்யாச தற்பரரா யாவரோ—தப்பார்
பிறப்பிறப்பில் லாத பெருமையுறந் தான
முறப்பெறுவ ரேயவரென் றோர்

அப்பரமாம் சூனியத்தை யார் தியானித்தே அவ்
அய்யாச தற்பரராய் ஆவரோ—தப்பார்
பிறப்பு இறப்பு இல்லாத பெருமை உறும் ஸ்தானம்
உறப் பெறுவரே எவர் என்று ஓர்

43. देवादेव्यस्तथा चान्ये धर्माऽधर्मोच तत्फलम् ।

आश्रयाश्रयि विज्ञानं संसारस्य च बन्धनम् ॥

देवा देव्यः तथा च अन्ये धर्मा अधर्मः च तत् फलम् ।

आश्रय आश्रयि विज्ञानं संसारस्य च बन्धनम् ॥

devādevyastathā chānye dharmā'dharmocha tatphalam।

āsrayāsrayi vijnānam samsārasya cha bandhanam ॥

Gods and goddesses, merits and demerits and their fruits which are likewise *anya* (other than oneself), objects of attachments and the knowledge of those objects—all these will lead one to bondage in mighty *samsāra*.

தேவருந் தேவியரு மங்ஙனமே யன்னியமாம்

பாவமற முந்தற் பலன்களு—மேவியிடு

மாசிரய மாசிரய ஞானமுமே யானவிலை

மாசமு சாரபந்த மால்

தேவரும் தேவியரும் அங்ஙனமே அன்னியமாம்

பாவம் அறமும் தற் பலன்களும்—மேவியிடும்

ஆசிரயம் ஆசிரய ஞானமுமே ஆன இலை

மா சமுசார பந்தமால்

44. आश्रयोद्वंद्वमित्युक्तं द्वंद्वत्यागात्परोदयः ।
जीवन्मुक्तस्तदा योगी देहत्यागाद्विमुच्यते ॥

आश्रयः द्वंद्वं इति उक्तं द्वंद्वं त्यागात् पर उदयः ।
जीवन्मुक्तः तदा योगी देहत्यागात् विमुच्यते ॥

*āsryodvandvamityuktam dvandvatyāgātparodayah ।
jeevanmuktastadā yogee dehatyāgādvimuchyate ॥*

All objects of attachments are said to be pairs of opposites (happiness and misery, good and bad, profit and loss, victory and defeat, and so on). When one rises above those pairs of opposites, one realises the Supreme. Such a *yogi* is a *jivanmukta*, liberated from bondage. On discarding the body, he becomes a *videhamukta*.

தொந்தமென் றுசிரயஞ் சொல்லப் படுமாமத்
தொந்தம் விடப்பரந் தோன்றுமே—பந்தமில்
சீவன்முத் தன்யோகி தேகத் தியாகத்தா
லாவன் விதேக முக்த னன்று

த்வந்த்வம் என்று ஆசிரயம் சொல்லப்படுமாம்
அத் த்வந்த்வம் விடப் பரம் தோன்றுமே—பந்தம் இல்
ஜீவன் முக்தன் யோகி தேகத் தியாகத்தால்
ஆவன் விதேக முக்தன் அன்று

45. वैराग्येण वपुस्त्यागो नैव कार्यो मनीषिणा ।
आरम्भतः क्रियानाशे स्वयमेव विपत्स्यते ॥

वैराग्येण वपुः त्यागः न एव कार्यः मनीषिणा ।
आरम्भतः क्रिया नाशे स्वयं एव विपत्स्यते ॥

*vairāgyena vapustyāgo naiva kāryo maneeshinā ।
ārambhatah kriyānāse svayameva vipatsyate ॥*

A wise man should not give up the body out of aversion to it. Know that when once *prārabdha karma* (result of accumulated actions) which was responsible for the creation of the body ceases, the bodily burden will automatically fall off.

உடலை விராகத் தொழித்திடுகை புத்தி
யுடையவராற் செய்ய வொணாதே—யுடலிதனை
யாரம்பித் துள்ளவினை யற்றவுட னிவ்வுடல
பாரந்தா னேயகலும் பார்

உடலை விராகத்து ஒழித்திடுகை புத்தி
உடையவரால் செய்ய ஒணாதே—உடல் இதனை
ஆரம்பித்து உள்ள வினை அற்றவுடன் இவ்வுடல
பாரம் தானே அகலும் பார்

46. हत्सरोजेह्यहं रूपा या चितिर्निर्मलाऽचला ।
अहङ्कार परित्यागात् स चितिर्मोक्षदायिनो ॥

हत् सरोजे हि अहं रूपा या चितिः निर्मला अचला ।
अहङ्कार परित्यागात् स चितिः मोक्षदायिनः ॥

*hritsarojehyaham roopā yā chitirnirmalā'chalā ।
ahankāra parityāgāt sa chitirmokshadāyino ॥*

The consciousness which shines as 'I' in the Heart-lotus is pure (flawless) and perfectly steady (without a trace of movement). By destroying the ego, which rises (from that consciousness), that consciousness itself bestows the supreme joy of liberation. Be sure about it.

இதயகம லத்தே யகமுருவா மெச்சித்
ததுநிமல நிச்சலமே யாகு—முதிக்கு
மகங்கார நீக்குதலா லச்சித்தே முத்தி
சுகங்கொடுப்ப தென்று துணி

இதய கமலத்தே அக உருவாம் எச்சித்து
அது நிமல நிச்சலமே ஆகும்—உதிக்கும்
அகங்கார நீக்குதலால் அச்சித்தே முக்தி
சுகம் கொடுப்பது என்று துணி

47. सर्वोपाधि विनिर्मुक्तं चिद्रूपं यन्निरन्तरम् ।
तच्छिवोऽहमिति ध्यात्वा सर्वासक्तिं विवर्जयेत् ॥

सर्व उपाधि विनिर्मुक्तं चित् रूपं यत् निरन्तरम् ।
तत् शिवोऽहं इति ध्यात्वा सर्व आसक्तिं विवर्जयेत् ॥

*sarvopādhi vinirmuktam chidroopam yannirantaram ।
tachchivohamiti dhyātvā sarvāsaktim vivarjayet ॥*

With great devotion meditating constantly that "I am that Siva the form of the one consciousness that is always unsullied by any adjunct" dispel all your attachments.

சருவ வ்பாதியுஞ் சாரா துளசித்
துருவ மெதுவொன் றுளது—நிரந்தர
மந்தச் சிவமகமென் றன்பாற் றியானித்தே
யெந்தவா சத்தியுந் யெற்று

சருவ உபாதியும் சாராது உள சித்து
உருவம் எது ஒன்று உளது—நிரந்தரம்
அந்தச் சிவம் அகம் என்று அன்பால் தியானித்தே
எந்த ஆஸத்தியும் நீ என்று

48. देशजात्यादि सम्बन्धान् वर्णाश्रमसमन्वितान् ।
भावानेतान्परित्यज्य स्वभावं भावयेत्सदा ॥

देश जाति आदि सम्बन्धान् वर्णाश्रम समन्वितान् ।
भावान् एतान् परित्यज्य स्वभावं भावयेत् सदा ॥

*desajātyādi sambandhān varnāśramasamanvitān ।
bhāvānetānparityajya svabhāvam bhāvayetsadā ॥*

Giving up all notions about country, caste, blemishless community, *āshrama* (status as bachelor, family man, ascetic or one who has renounced the world) and associated matters, hold on to and practise always meditation upon the Self, your own natural state.

தேசமுஞ் சாதிமுத லாமிவற்றைச் சேர்ந்தனவு
மாசகல்வர் னாசிரம மன்னினவும்—பேசுமிப்
பாவனைக னாயகற்றிப் பற்றியே தன்னிலையின்
பாவனையே யென்றும் பழகு

தேசமும் ஜாதி முதலாம் இவற்றைச் சேர்ந்தனவும்
மாக அகல் வர்ணாசிரம மன்னினவும்—பேசும் இப்
பாவனைகளை அகற்றி பற்றியே தன் நிலையின்
பாவனையே என்றும் பழகு

49. अहमेको नमेकश्चित् नाहमन्यस्य कस्यचित् ।

न तं पश्यामि यस्याहं तं न पश्यामि यो मम ॥

अहं एकः न मे कश्चित् न अहं अन्यस्य कस्यचित् ।

न तं पश्यामि यस्य अहं तं न पश्यामि यः मम ॥

ahameko namekaschit nāhamanyasya kasyachit।

na tam pasyāmi yasyāham tam na pasyāmi yo mama॥

I alone am. No one belongs to me; nor do I belong to anyone else. I can see no one who call me his; neither can I see anyone who is mine. I am all alone.

ஒருவனா னெற்குரிய னேரொருவ னில்மற்

றொருவற்கில் யானா முரிய—ஒருவ

னெவற்குரியன் யானவனைக் கண்டிலேன் யானெற்

கெவனுரியன் கண்டிலேன் யான்

ஒருவன் நான் எற்கு உரியன் ஓர் ஒருவன் இல் மற்று

ஒருவற்கு இல் யானும் உரியன்—ஒருவன்

எவற்கு உரியன் யான் அவனைக் கண்டிலேன் யான் எற்கு

எவன் உரியன் கண்டிலேன் யான்

50. अहमेव परंब्रह्म जगन्नाथोऽहमीश्वरः ।

इति स्यान्निश्चितो मुक्तः बद्धः स्यादन्यथा पुमान् ॥

अहं एव परं ब्रह्म जगन्नाथः अहं ईश्वरः ।

इति स्यात् निश्चितः मुक्तः बद्धः स्यात् अन्यथा पुमान् ॥

ahameva parambrahma jagannātho'hameesvarah।

iti syānnischito muktaḥ baddhaḥ syādanyathā pumān॥

Know that the person who experiences the firm conviction "I am the Supreme Brahman! I am the Master and Lord of the Universe!" is the real *mukta* (one who has attained liberation), and that the one following conflicting paths is in bondage.

நானே பரப்பிரம நாதனுல குக்கீச
 னானவிந் நிச்சய மார்புருடன்—ருனேநன்
 முத்தனா மன்றி முரண் வழியிற் செல்புருடன்
 பெத்தனா மென்றுநீ பேண்

நானே பரப்பிரம்மம் நாதன் உலகுக்கு ஈசன்
 ஆனா இந்நிச்சயம் ஆர் புருஷன்—தானே நன்
 முக்தனாம் அன்றி முரண் வழியில் செல் புருஷன்
 பெத்தனாம் என்று நீ பேண்

51. अशरीरं यदात्मानं पश्यति ज्ञानचक्षुषा ।

तदा भवति शान्तात्मा सर्वतो विगतस्पृहः ॥

अशरीरं यदा आत्मानं पश्यति ज्ञान चक्षुषा ।

तदा भवति शान्त आत्मा सर्वतः विगत स्पृहः ॥

asareeram yadātmānam pasyati jnānachakshushā ।

tadā bhavati sāntātmā sarvato vigatasprihah ॥

The day one is able to see oneself with his inner eye as not the body, all his desires vanish, and he experiences perfect peace.

என்றொருவன் நேக மிலகை வேதன்னைத்
தன்ஞானக் கண்ணினுற் றுன்காண்ப—னன்றே
யனைத்தினு மாசை யறவிட்டுச் சாந்தி
தனைத்துன்னி யோனாவன் றுன்

என்று ஒருவன் தேகம் இலகைவே தன்னை
தன் ஞானக் கண்ணினுல்தான் காண்பன்—அன்றே
அனைத்தினும் ஆசை அறவிட்டு சாந்தினை
துன்னியோன் ஆவன் தான்

53. विज्ञाप्तिमात्रोहि सदाविशुद्धः

सर्वत्रयस्मात्सततं विमुक्तः ।

नादेयहेयोह्यहमप्रतर्क्यः

तस्मात्सदा ब्रह्ममयोविशोकः ॥

विज्ञाप्ति मात्रो हि सदा विशुद्धः

सर्वत्र यस्मात् सततं विमुक्तः ।

न आदेय हेयः हि अहं अप्रतर्क्यः

तस्मात् सदा ब्रह्ममयः विशोकः ॥

vijnāptimātrohi sadāvisuddhah

sarvatrayasmātsatatam vimuktah ।

nādeyaheyohyahamapratarkyah

tasmātsadā brahmamayovisokah ॥

I am pure awareness, immaculate, perfectly liberated; and for ever present everywhere. I am indeterminable. No one can grasp me or leave me. I am free from sorrow. I am always *brahma-mayam* (of the nature of *Brahman*).

விஞ்ஞான மாத்ரன் விசுத்தன் விமுத்தன

னெஞ்ஞானன்று மெங்கு மிருப்பன—னஞ்ஞாயத்

தொன்றலனன் பற்றவிட வொண்ணனன் துக்கமிலா

னென்றும் பிரம்மமயன் யான்

விஞ்ஞான மாத்ரன் விசுத்தன் விமுத்தன் நான்

எஞ்ஞானன்றும் எங்கும் இருப்பன் நான்—அஞ்ஞாயத்து

ஒன்று அலன் நான் பற்றவிட ஒண்ணன் நான் துக்கம் இலான்

என்றும் பிரம்ம மயன் யான்

54. आमस्तकं पादतलावसानं

सान्तर्बहिश्चर्मपटावसानम् ।

तत्कृत्सनमेवाऽमृतरूपमन्यत्

चिद्रूपमात्मानमनन्य सिद्धम् ॥

आमस्तकं पादतल अवसानं

स अन्तः बहिः चर्म पट अवसानम् ।

तत् कृत्सनम् एव अमृत रूपं अन्यत्

चित् रूपं आत्मानं अनन्य सिद्धम् ॥

āmastakam pādatalāvasānam

sāntarbahischarmāpatāvasānam ।

tatkritsnamevā'mritaroopamanyat

chidroopamātmānāmananya siddham ॥

I am the Self which is consciousness, absolute completeness, deathless and self-established, and which is other than this insentient body limited between the top of the head and the sole of the foot, and which, beginning with the *antahkaranas* (the inner instruments such as mind and intellect), is bounded by the covering of the skin.

உச்சி முதலுள்ளங் காலளவா யுட்புறம்

பிச்சருமப் போர்வை யிறுதியா—மிச்சடத்துக்

கன்னியசித் தாய்முமுது மாயமுத மாய்த்தானே

மன்னியவான் மாநான் மதி

உச்சி முதல் உள்ளங்கால் அளவாய் உட்புறம்பு

இச்சருமப் போர்வை இறுதியாம்—இச்சடத்துக்கு

அன்னிய சித்தாய் முமுதுமாய் அமுதமாய் தானே

மன்னிய ஆன்மா நான் மதி

55. ईशोऽहमेवास्य चराचरस्य

पिता च माता च पितामहश्च ।

ध्यानं समास्थाय पदं चतुर्थं

ध्यायन्ति मामेव विमुक्तिकामाः ॥

ईशः अहं एव अस्य चराचरस्य

पिता च माता च पितामहः च ।

ध्यानं सम् आस्थाय पदं चतुर्थं

ध्यायन्ति मां एव विमुक्तिकामाः ॥

eesho'hamevāsya charācharasya

pitā cha mātā cha pitāmahascha ।

dhyānam samāsthāya padam chaturtham

dhyāyanti māmeva vimuktikāmāh ॥

Thinking, "I am the Lord of all creations, moving or stationary, I remain as father, mother and father's father for the universe", aspirants for *mukti* contemplate with concentration and ardour only upon Me, who am that great *Turiya* state (the substratum of the waking, dream and sleep states).

இந்தச் சராசரங்கட் கீசனான் ரூபுடனே
தந்தையந் தந்தைக்குத் தந்தையுஞ்—சிந்தனங்கொண்
டத்துரிய நற்பத மாமெனையே சிந்திப்பார்
முத்தி விருப்பர் முனைந்து

இந்தச் சராசரங்கட்கு ஈசன் நான் தாயுடனே
தந்தையும் தந்தைக்குத் தந்தையும்—சிந்தனம் கொண்டு
அத்துரிய நற்பதமாம் எனையே சிந்திப்பார்
முத்தி விருப்பர் முனைந்து

56. ब्रह्मादिभिर्देव मनुष्य नागैः

गन्धर्व यक्षाप्सरसाङ्गणैश्च ।

यज्ञैरनेकैरहमेवपूज्यो

मामेव सर्वे प्रतिपूजयन्ति ॥

ब्रह्मादिभिः देव मनुष्य नागैः

गन्धर्व यक्ष अप्सरसां गणैः च ।

यज्ञैः अनेकैः अहं एव पूज्यः

मां एव सर्वे प्रति पूजयन्ति ॥

brahmādibhirdeva manushya nāgaih

gandharva yakshāpsarasānganaischa

yajnairanekairahamevapoojyo

māmeva sarve pratipoojayanti ॥

I am the one who is worshipped through sacrifices and penances by all celestial beings beginning with Brahma (the creator), the heavenly damsels who are themselves sought after, humans, *yakshas*, *gandharvas*, *nāgas*, and other groups of superhuman beings, and also by many others. Know that everyone worships only Me.

பிரமன்முன் னாதேவர் பேணுமர மாதர்
நரரியக்கர் கந்தருவர் நாகர்—நிரையாலு
மெச்சம் பலவாலும் யான்பூச் சியனெனையே
யர்ச்சிப்ப ராரு மறி

பிரமன் முன்னும் தேவர் பேணும் அரமாதர்
நரர் யக்ஷர் கந்தர்வர் நாகர்—நிரையாலும்
எச்சம் பலவாலும் யான் பூஜ்யன் எனையே
அர்ச்சிப்பர் ஆரும் அறி

57. तपोभिरुग्रैर्विविधैश्चदानैः

मामेव सर्वे प्रतिपूजयन्ति ।
भूतानि चाहं स्थिर जङ्गमानि
यावन्ति चान्यान्यहमेवतानि ॥

तपोभिः उग्रैः विविधैः च दानैः

मां एव सर्वे प्रति पूजयन्ति ।
भूतानि च अहं स्थिर जङ्गमानि
यावन्ति च अन्यान्य अहं एव तानि ॥

tapobhirugrairvividhaischadānaih
māmeva sarve pratipoojayanti।
bhootāni chāham sthira jangamāni
yāvanti chānyānyahamevatāni ॥

By many kinds of rare charities and austerities, everyone worships only Me. Know that this vast creation, moving and stationary, and all objects, are nothing but Me, the Infinite One.

அருந்தவங்க டான மனேக விதத் தாலு
மருச்சிப்ப ரென்னையே யாரும்—பரந்த
சரவசர பூதங்கள் சார்ந்துளமற் றெல்லா
மொருவனாம் யானே யுணர்

அரும் தவங்கள் தானம் அநேக விதத்தாலும்
அர்ச்சிப்பர் என்னையே யாரும்—பரந்த
சர அசர பூதங்கள் சார்ந்து உள மற்று எல்லாம்
ஒருவனாம் யானே உணர்

58. न स्थूलसूक्ष्मो न च शून्यरूपो
 ज्ञानैकरूपो जगदेकबन्धुः ।
 निरन्तरो निर्मल ईश्वरोऽहं
 स्वप्नाद्यवस्थाच्युत निष्प्रपञ्चः ॥

न स्थूल सूक्ष्मः न च शून्य रूपः
 ज्ञान एक रूपः जगत् एक बन्धुः ।
 निरन्तरः निर्मल ईश्वरः अहं
 स्वप्नादि अवस्था अच्युत निष्प्रपञ्चः ॥

*na sthoolasookshmo na cha soonyaroopo
 jnānaikaroopo jagadekabandhuh ।
 nirantaro nirmala eesvaro'ham
 svapnādyavasthāchyuta nishprapanchah ॥*

I am not the gross body, nor am I the subtle body. I am also not the causal body. I am the kinsman of the universe. I am the One who is of the nature of transcendental knowledge. I am moreover the eternal One, the Lord, the taintless One, the One who is devoid of the state of (waking, dream and sleep), the One who is devoid of the universe.

தூலனுஞ் சூக்ஷ்மனுஞ் சூனியறு மல்லனான்
 ஞாலத்தின் பந்துநான் ஞானமயன்—மேலு
 நிரந்தரன் சன்விமல னீடவத்தை யில்லோன்
 பிரபஞ்ச மில்லோனான் பின்

ஸ்தூலனும் சூக்ஷ்மனும் சூனியனும் அல்ல நான்
 ஞாலத்தின் பந்து நான் ஞானமயன்—மேலும்
 நிரந்தரன் ஈசன் விமலன் நீள் அவஸ்தை இல்லோன்
 பிரபஞ்சம் இல்லோன் நான் பின்

59. अनादिविज्ञानमजं पुराणं गुहाशयं निष्कलमप्रपञ्चम् ।
निरञ्जनं निष्प्रतिमं निरीहं अदृश्यमग्राह्यमचिन्त्यरूपम् ॥

अनादिविज्ञानं अजं पुराणं गुह आशयं निष्कलं अप्रपञ्चम् ।
निरञ्जनं निष्प्रतिमं निरीहं अदृश्यं अग्राह्यं अचिन्त्य रूपम् ॥

anādivijnānamajam purānam
guhāsayam nishkalamaprapancham ।
niranjanam nishpratimam nireeham
adrisyamagrāhyamachintyaroopam ॥

The beginningless Consciousness is unborn, whole and, residing for ever in its natural home of the Heart-cave, is without form, world or impurity. It is beyond comparison and completely unattached. It cannot be comprehended by the mind nor can it be seen or felt by the senses.

अनादिविज्ञानं पुराणं गुहाशयं निष्कलमप्रपञ्चम् ।
निरञ्जनं निष्प्रतिमं निरीहं अदृश्यमग्राह्यमचिन्त्यरूपम् ॥

अनादि विज्ञानमजं पुराणं गुहाशयं निष्कलमप्रपञ्चम् ।
निरञ्जनं निष्प्रतिमं निरीहं अदृश्यं अग्राह्यं अचिन्त्य रूपम् ॥

60. सनातनं ब्रह्मनिरन्तरं यत्
 पदेपदे सोऽहमिति प्रपश्येत् ।
 यो भावतस्तिष्ठति निष्प्रकम्प्यः
 स ब्रह्म भूतोऽमृततामुपैति ॥

सनातनं ब्रह्म निरन्तरं यत्
 पदे पदे सः अहं इति प्रपश्येत् ।
 यः भावतः तिष्ठति निष्प्रकम्प्यः
 स ब्रह्म भूतः अमृततां उपैति ॥

*sanātanam brahmanirantaram yat
 padepade so'hamiti prapasyet ।
 yo bhāvatastishthati nishprakampyah
 sa brahma bhooto'mritatāmupaiti ॥*

Repeatedly see thus: "I am He, the eternal, omnipresent Reality which is Brahman." Meditating thus for a long time, whoever abides imperturbably will become the Supreme Brahman, thereby attaining immortality.

சனாதனமா யந்தரமில் சற்பிரமஞ் சோக
 மெனாநீ யடிக்கடிபா ரேகம்—பனாளுமெவன்
 பாவித்து நிச்சலனா நிற்பன் பரப்பிரம
 மாவனமு தத்தன்மை யார்ந்து

சனாதனமாய் அந்தரம் இல் சற்பிரம்மம் ஸோஹம்
 எனாநீ அடிக்கடி பார் ஏகம்—பனாளும் எவன்
 பாவித்து நிச்சலனாய் நிற்பன் பரப்பிரம்மம்
 ஆவன் அமுதத் தன்மை ஆர்ந்து

61. ज्ञानमेवं वरारोहे कथितं मोक्षसिद्धये ।

आचारं कथ्यमानं तु साम्प्रतं शृणुतन्मया ॥

ज्ञानं एवं वरारोहे कथितं मोक्षसिद्धये ।

आचारं कथ्यमानं तु साम्प्रतं शृणु तन्मया ॥

jnānamevam varārohe kathitam mokshasiddhaye।

ācharam kathyamānam tu sāmpratam srnutanmayā ॥

Having thus explained the nature of knowledge to enable everyone to attain liberation, which is always available, I shall now proceed to describe the conduct to be adopted by seekers. Noble Lady, listen to them calmly.

ஞானமில் வாரூ நவின்றிடப் பட்டதா

லானமுத்தி யாரூ மடைதற்கு—மரணினியின்

ஞசார மென்ஞ லருளப் படுமிதுகே

ணீசாவ தானமா நின்று

ஞானம் இவ்வாரூய் நவின்றிடப் பட்டதால்

ஆன முக்தி ஆரும் அடைதற்கு—மானினி இன்று

ஆசாரம் என்ஞல் அருளப்படும் இது கேள்

நீ சாவதானமாய் நின்று

62. न स्नानं न जपः पूजा न होमो नैव साधनम् ।
अग्निकार्यादि कार्यं च नैतस्यास्ति महेश्वरि ॥

न स्नानं न जपः पूजा न होमः न एव साधनम् ।
अग्नि कार्यादि कार्यं च न एतस्य अस्ति महेश्वरि ॥

*na snānam na japah poojā na homo naiva sādhanam ।
agnikāryādi kāryam cha naitasyāsti mahesvari ॥*

O Queen among women, know that bathing in holy waters, repeating holy names or words (*mantras*), performing daily *homa* (sacred offering in specially prepared fire), worship, other oblations in lustrous fire, or any other means (*sādhana*) to be followed after great study, are never required for him (the earnest aspirant seeking liberation).

நீராட லுஞ்செபமு நித்தியவோ மம்பூசை
யாரழலின் காரிய மாதியாத்—தேருமோர்
சாதனமு மன்னோன் றனக்கென்று மின்ருமான்
மாதரசி யேநீ மதி

நீராடலும் ஜெபமும் நித்திய ஹோமம் பூஜை
ஆர் அழலின் காரியம் ஆதியாய்—தேரும் ஓர்
சாதனமும் அன்னோன் தனக்கு என்றும் இன்றாம் ஆல்
மாதரசியே நீ மதி

63. नियमोऽपि न तस्यास्ति क्षेत्र पीठे च सेवनम् ।
नार्चनं पितृकार्यादि तीर्थयात्रा व्रतानि च ॥

नियमः अपि न तस्य अस्ति क्षेत्र पीठे च सेवनम् ।
न अर्चनं पितृकार्यादि तीर्थयात्रा व्रतानि च ॥

*niyamo'pi na tasyāsti kshetra peethe cha sevānam ।
nārchanam pitrikāryādi teerthayātrā vratāni cha ॥*

Niyamas (strict rules of conduct such as what to eat, when to eat, how to eat, what to wear, where to sit and so on), worship of deities in sacred places, *nāmārchanas* (worship of deities by reciting sacred names), *pitru-karmas* (oblations etc., carried out for the sake of forefathers to help them reach a high state), pilgrimage to holy places which have come forth on earth, and observance of great vows, are all not for him (the earnest aspirant), if considered deeply.

நேமமுங் கேத்திரப் டத்தி னிகழ்சேவை
நாமவர்ச்ச னம்பிதிரர் நற்கருமம்—பூமருவு
தீர்த்தநல் யாத்திரை தேசார் விரதங்க
ளோர்த்திடவற் கில்லையா மொன்று

நேமமும் கேத்திர பீடத்தில் நிகழ் சேவை
நாம அர்ச்சனம் பிதிரர் நற் கருமம்—பூமருவு
தீர்த்த நல் யாத்திரை தேச ஆர் விரதங்கள்
ஒர்த்திட அவற்கு இல்லையாம் ஒன்று

64. धर्माऽधर्म फलं नास्ति न तिथिलौकिकीक्रिया ।
सन्त्यजेत्सर्वकर्माणि लोकाचारांश्च सर्वशः ॥

धर्म अधर्म फलं नास्ति न तिथिः लौकिकी क्रिया ।
सन् त्यजेत् सर्व कर्माणि लोक आचारां च सर्वशः ॥

*dharmā'dharma phalam nāsti na tithirlaukikeekriyā ।
santyajetsarvakarmāni lokāchārāmsca sarvasah ॥*

He does not reap the fruit of actions, good or bad. Important dates and special observances zealously followed by the world are not for him. Give up all actions and all kinds of worldly codes of conduct.

தருமா தருமந் தருபல னில்லை
மருவு திதியுலக மன்னுங்—கருமமிலை
யெல்லாக் கரும மிகந்திடுல காசார
மெல்லா விதத்து மிக

தரும அதருமம் தரும் பலன் இல்லை
மருவு திதி உலக மன்னும்—கருமம் இல்லை
எல்லாக் கருமம் இகந்திடு உலக ஆசாரம்
எல்லா விதத்தும் இக

65. समयाचार निःशेषान् कृत्यजातं तु बन्धनम् ।
सङ्कल्पं च विकल्पं च ये चान्ये कुलधार्मिकाः ॥

समय आचार निः शेषान् कृत्यजातं तु बन्धनम् ।
सङ्कल्पं च विकल्पं च ये च अन्ये कुल धार्मिकाः ॥

*samayāchāra nihsheshan kṛityajātam tu bandhanam ।
sankalpam cha vikalpam cha ye chānye kuladharmikāh ॥*

Renounce completely all religious edicts and disciplines. Since all kinds of action result in bondage, give up all action-plans, mental conflicts and attachment to one's caste duties.

சமயவா சாரமே சற்றுமின்றித் தள்ளாய்
சமத்தமாங் கன்மந் தனையா—யமையுமாற்
சங்கற்ப மும்விகற்பஞ் சாதிதரு மஞ்சார்ந்த
சங்கத்தை யுந்தூரத் தள்ளு

சமய ஆசாரமே சற்றும் இன்றித் தள்ளாய்
சமஸ்தமாம் கர்மம் தனையாய்—அமையுமால்
சங்கற்பமும் விகற்பம் ஜாதி தருமம் சார்ந்த
சங்கத்தையும் தூரத் தள்ளு

66. सिद्धीश्च विविधाकारा पातालादि रसायनम् ।
प्रत्यक्षेणहलब्ध्वाऽपि नैव गृहणीत साधकः ॥

सिद्धीः च विविध आकारा पातालादि रसायनम् ।
प्रत्यक्षेण ह लब्ध्वा अपि ने एव गृहणीत साधकः ॥

*siddhischa vividhākārā pātālādi rasāyanam ।
pratyakshenahalabdhvā'pi naiva grihneeta sādhakah ॥*

Even if the aspirant acquires many kinds of supernatural powers and magical powers such as visualising what is buried underneath the earth, and can demonstrate them before the world, he should give up mental attachment to them.

பலவிதமாஞ் சித்திகளும் பாதாள முன்பா
யிலகுமிர சாயனமு மென்ப—வுலகிற்
பிரத்தியட்ச மாகவே பெற்றாலும் பற்ற
லொருவுகவே சாதக னுள்

பல விதமாம் சித்திகளும் பாதாள முன் பாய்
இலகும் இரசாயனமும் என்பர்—உலகில்
பிரத்தியட்சமாகவே பெற்றாலும் பற்றல்
ஒருவுகவே சாதகன் உள்

67. सर्वेतिपशुबन्धास्युः अधोमार्गप्रदायकाः ।

एतैर्नास्ति परामुक्तिः चिद्रूपं व्यापकं विना ॥

सर्व एते पशुबन्धास्युः अधो मार्ग प्रदायकाः ।

एतैः नास्ति परा मुक्तिः चित् रूपं व्यापकं विना ॥

sarvetepasubandhāsyuh adhomārgapradāyakāh ।

etairnāsti parāmuktiḥ chidroopam vyāpakam vinā ॥

All these (powers) are only bondages to the individual soul. Further they drag one to follow a low path. The supreme joy of liberation does not lie in any of them, but only in the Infinite Consciousness.

இவையாவும் பந்தகமா மிச்சீவ னுக்கே

யிவை மேலுந் தாழ்ந்தநெறி யீவ—விவைக

ளியாவையினு மப்பரம முத்திகக மில்லை

வியாபகமாஞ் சித்துருவம் விட்டு

இவை யாவும் பந்தகமாம் இச்சீவனுக்கே

இவை மேலும் தாழ்ந்த நெறி ஈவ—இவைகளில்

யாவையினும் அப்பரம முக்தி ககம் இல்லை

வியாபகமாம் சித்து உருவம் விட்டு

68. येनकेन विशेषेण सर्वावस्थोऽपि योगधृत् ।

क्षेत्रपीठे च संदेहात् वर्जयेद्यदिकौतुकम् ॥

येन केन विशेषेण सर्व अवस्थः अपि योग धृत् ।

क्षेत्रपीठे च संदेहात् वर्जयेत् यदि कौतुकम् ॥

yenakena viseshena sarvāvastho'pi yogadhrit।

kshetrapeethe cha sandehāt varjayedyadikautukam ॥

One must engage unfailingly in *yoga* (the practice of Self-abidance) in all conditions, without allowing any special event to affect one adversely. If, due to doubts, delusion arises in the form of attraction to worship in holy places and temples (on account of past practices and *vāsanās*), reject it immediately.

எவ்விசே டத்தானு மெல்லா வவத்தையினுந்
தவ்வலற யோகந் தரித்தோனா—யெவ்விதத்து
மையத்தாற் கேத்திரபீ டத்திற் குதூகலமா
மையலெழின் மற்றிதனை மாற்று

எவ் விசேஷத்தானும் எல்லா அவஸ்தையினும்
தவ்வல் அற யோகம் தரித்தோனாய்—எவ்விதத்தும்
ஐயத்தால் சேஷத்திர பீடத்தில் குதூகலமாம்
மையல் எழின் மற்று இதனை மாற்று

69. कृमिकीटपतङ्गंश्च तथा देवि वनस्पतिम् ।
न नाशयेद्बुधोजीवान् परमार्थमतिर्यतः ॥

कृमि कीट पतङ्गान् च तथा देवि वनस्पतिम् ।
न नाशयेत् बुधः जीवान् परमार्थ मतिः यतः ॥

*krimikeetapatangāmscha tathā devi vanaspatim ।
na nāsayedbudhojeevān paramārthamatiryatah ॥*

Listen to me, Lady! Know that only the wise man who never does anything which leads to the destruction of any form of life, such as insects, worms, birds or plants, is a person who is seeking true knowledge.

கிருமிகீ டம்பறவை கேள்சதியே தாரு
வுருமுதலா மெல்லா வயிரு—மொருபோது
நாசமுறச் செய்யவொணு நல்லறிஞ னுண்மையறி
வாசிரயித் தோனா யறி

கிருமி கீடம் பறவை கேள் சதியே தாரு
உரு முதலாம் எல்லா உயிரும்—ஒருபோதும்
நாசமுறச் செய்யவொணு நல்ல அறிஞன் உண்மை அறிவு
ஆசிரயித்தோனாய் அறி

70. न मूलोत्पाटनं कुर्यात् पत्रच्छेदं विवर्जयेत् ।
भूतपीडां न कुर्वीत पुष्पाणां च निकृन्तनम् ॥

न मूल उत्पाटनं कुर्यात् पत्रच्छेदं विवर्जयेत् ।
भूतपीडां न कुर्वीत पुष्पाणां च निकृन्तनम् ॥

*na moolotpātanam kuryāt patrachchedam vivarjayet ।
bhootapeedām na kurveeta pushpānām cha nikrintanam ॥*

He (the true aspirant) should not pull out tender roots (of fragrant plants, which is often done for worship); he should not even pluck the leaves; he should not harm any living thing out of anger; he should not heartlessly pluck even the flowers.

வேரெதுவுந் தான்பிடுங்க வேண்டா மிலையினையும்
வேறுபடுத் துஞ்செயலும் வேண்டாமே—சீறி
யினாத செயவேண்டா மெவ்வுயிர்க்கும் பூவு
மனாதரவாய்க் கிள்ளவேண் டாம்

வோர் எதுவும் தான் பிடுங்க வேண்டாம் இலையினையும்
வேறு படுத்தும் செயலும் வேண்டாமே—சீறி
இனாத செய வேண்டாம் எவ்வுயிர்க்கும் பூவும்
ஆனாதரவாய் கிள்ள வேண்டாம்

71. स्वयं पतित पुष्पैस्तु कर्तव्यं शिवपूजनम् ।
मारणोच्छाटनादीनि विद्वेषस्तंभने तथा ॥

स्वयं पतित पुष्पैः तु कर्तव्यं शिवपूजनम् ।
मारण उच्छाटनादीनि विद्वेष स्तंभने तथा ॥

*svayam patita pushpaistu kartavyam sivapoojanam ।
māranochchātanādeeni vidveshastambhane tathā ॥*

He should worship Lord Siva using only flowers that have fallen naturally. He should not indulge in vile practices such as *mārana* (causing destruction through the use of certain *mantras*), *uchchātana* (driving one out with the force of *mantras*), *vidveshana* (causing mutual hatred between friends), and the well-known *stambhana* (freezing one's capabilities).

சுயமாக வேயுதிர்ந்த தூமலர்கள் கொண்டே
செயக்கடவன் பூசை சிவனுக்—கியற்றியிடு
மாரணமுச் சாடனமுன் மற்றவித்து வேடணமும்
பேருற்ற தம்பனமும் பின்

சுயமாகவே உதிர்ந்த தூமலர்கள் கொண்டே
செயக் கடவன் பூஜை சிவனுக்கு—இயற்றியிடும்
மாரணம் உச்சாடன முன் மற்ற வித்துவேஷணமும்
பேருற்ற ஸ்தம்பனமும் பின்

72. ज्वरभूतग्रहावेशवश्याकर्षणमोहनम् ।

न कुर्यात् क्षुद्र कर्माणि काष्ठपाषाण पूजनम् ॥

ज्वर भूत ग्रह आवेश वश्य आकर्षण मोहनम् ।

न कुर्यात् क्षुद्र कर्माणि काष्ठ पाषाण पूजनम् ॥

jvarabhootagrahāvesavasyākārshanamohanam ।

na kuryāt kshudra karmāni kāshthapāshāna poojanam ॥

He should not indulge in vile practices causing fever, putting into action evil spirits, causing agitation, wrongly taking control of others, attracting and infatuating others, and so on. Abandon the worship of stones, wooden objects and similar articles.

சுரமொடு பூதங்கோ டுன்னுமா வேச
முரண்வசிய மாகருட மோக—முரைத்தவிக்
குத்திரகன் மங்கள் குயிற்றற்க கற்கட்டை
யொத்தவற்றிற் பூசை யொழி

சுரம் ஒடு பூதம் கோள் உன்னும் ஆவேசம்
முரண் வசியம் ஆகருஷம் மோகம்—உரைத்த இக்
கஷுத்திர கன்மங்கள் குயிற்றற்க கற்கட்டை
ஒத்த அவற்றில் பூஜை ஒழி

73. न मुद्राश्च मखं दत्त्वा क्षेत्रपीठे च देवते ।

कृतकान् वासनास्त्यक्त्वा व्यापकं बोधमाश्रयेत् ॥

न मुद्राः च मखं दत्त्वा क्षेत्रपीठे च देवते ।

कृतकान् वासनांसि त्यक्त्वा व्यापकं बोधं आश्रयेत् ॥

*na mudrāścha makham dattvā kshetrapeethe cha devate
kritakān vāsanāmstyaktvā vyāpakam bodhamāśrayet ॥*

Having relinquished the great *mudras* which are adopted in order to fix the mind on the *devatas* (deities) residing in holy places and temples, and the associated sacrifices, get rid of the *vāsanās* also which may have accumulated on account of such practices in the past, and cling only to the Self, the all-pervading real Consciousness.

கேத்திரபீ டத்திற் கிளர்தேவ தைப்பொருட்டாச்
சேர்த்திடுமா முத்திரையுஞ் செய்மகமு—நீத்துமுன்
செய்யவற்றின் வாதனைக டீர்த்தே வியாபகமா
மெய்யறிவு தன்னையே மேவு

கேஷத்திர பீடத்தில் கிளர் தேவதை பொருட்டாய்
சேர்த்திடும் மாமுத்திரையும் செய்மகமும்—நீத்து முன்
செய் அவற்றின் வாதனைகள் தீர்த்தே வியாபகமாம்
மெய்யறிவு தன்னையே மேவு

74. समतावीतरागत्वं समत्वंसुखदुःखयोः ।
समोऽमित्रे च मित्रे च समोलोष्ठे च काञ्चने ॥

समता वीतरागत्वं समत्वं सुख दुःखयोः ।
समः अमित्रे च मित्रे च समः लोष्ठे च काञ्चने ॥

*samatāveetarāgatvam samatvamsukhaduhkhayoh ।
samo'mitre cha mitre cha samoloshthe cha kānchane ॥*

Maintain a neutral attitude towards all things; do not get infatuated with anything; maintain equanimity whether in happiness or suffering; be the same to friends and enemies; treat alike a broken piece of mud pot and a piece of gold.

சமத்துவமே யுற்றுச் சருவாம லாசை
சமனாய்ச் சுகதுக்கச் சார்விற—சமனாகி
மித்திரர்க ளல்லாதார் மேலுமோட் டிற்பொன்னி
லொத்தகருத் தோனாகி யுற்று

சமத்துவமே உற்று சருவாமல் ஆசை
சமனாய் சுக துக்க சார்வு இல்—சமனாகி
மித்திரர்கள் அல்லாதார் மேலும் ஒட்டில் பொன்னில்
ஒத்த கருத்தோனாகி உற்று

75. अभिलाषो न कर्तव्य इन्द्रियार्थे कदाचन ।
आत्मारामो भवेद्योगी निर्ममो विगतस्पृहः ॥

अभिलाषः न कर्तव्य इन्द्रियार्थे कदाचन ।
आत्मारामः भवेत् योगी निर्ममः विगत स्पृहः ॥

*abhilāsho na kartavya indriyārthe kadāchana ।
ātmārāmo bhavedyogee nirmamo vigatasprihah ॥*

Know that a flawless *yogi* is one who does not ever allow himself to be swayed by desire for the pleasures of the senses, who frees himself at heart from *mamakāra* (treating things as 'mine'), who has a steadfast mind, who is free from desires and fear, and who always revels in the Self.

பொறிவிட யத்திலொரு போதும் விருப்ப
முறவிடா துண்மமதை யோட்டி—யறிவுரமுற்
ருசைபய மற்றென்று மான்மாவி லேரமிப்பன்
மாசிலா யோகி மதி

பொறி விஷயத்தில் ஒருபோதும் விருப்பம்
உறவிடாது உண் மமதை ஒட்டி—அறிவு உரம் உற்று
ஆசை பயம் அற்று என்றும் ஆன்மாவிலே ரமிப்பன்
மாக இலா யோகி மதி

76. समनिन्दा प्रशंसश्च सर्वभूतसमस्तथा ।
समदृष्टिस्तु कर्तव्या यथात्मनि तथापरे ॥

सम निन्दा प्रशंसः च सर्वभूत समः तथा ।
सम दृष्टिः तु कर्तव्या यथा आत्मनि तथा परे ॥

samanindā prasamsascha sarvabhootasamastathā
samadrishdistu kartavyā yathātmani tathāpare ॥

Being unaffected by either praise or slander, treating alike all creatures, he should always unfailingly maintain an equality of vision (sama drishti), considering all living beings in the world as himself.

சமனாகி நிந்தையிற் சாற்றுதுதி யிற்பின்
சமனாகிச் சர்வபூ தத்துஞ்—சமதிட்டி
மன்னிடவே வேண்டுமான் மாரும லெந்நாளந்
தன்னுயிர் போல் மன்னுயிரிற் றுன்

சமனாகி நிந்தையில் சாற்று துதியில் பின்
சமனாகி சர்வ பூதத்தும்—சமதிருஷ்டி
மன்னிடவே வேண்டுமால் மாருமல் எந்நாளம்
தன் உயிர் போல் மன்னுயிரில் தான்

77. विवादं लोकगोष्ठीञ्च कलहांश्च विवर्जयेत् ।
शास्त्रगोष्ठीन्कुर्वीत कुभाषित सुभाषितान् ॥

विवादं लोक गोष्ठीन् च कलहान् च विवर्जयेत् ।
शास्त्रगोष्ठीन् न कुर्वीत कुभाषित सुभाषितान् ॥

*vivādam lokagoshtheencha kalahāmscha vivarjayet ।
sāstragoshtheennakurveeta kubhāshita subhāshitān ॥*

Avoid unnecessary arguments and worldly associations. Do not create misunderstanding among others. Do not join religious bodies well versed in many scriptures (*sāstras*). Give up both, words of abuse and words of praise.

ஒருவுகவீண் வாத முடனுலக கோட்டி
யொருவுக பாழ்ங்கலக மும்பின்—ஒருவுக
சாத்திர கோட்டியைச் சாராதே தீச்சொல்லோ
டேத்துநற் சொல்லு மிக

ஒருவுக வீண் வாதமுடன் உலக கோஷ்டி
ஒருவுக பாழ்ங்கலகமும் பின்—ஒருவுக
சாஸ்திர கோஷ்டியைச் சாராதே தீச்சொல்லோடு
ஏத்து நற் சொல்லும் இக

78. ईर्ष्या पैशुन्य दंभौ च रागं मात्सर्यमेव च ।
कामक्रोधौ भयं शोकं त्यजेत्सर्वं शनैः शनैः ॥

ईर्ष्या पैशुन्य दंभौ च रागं मात्सर्य एव च ।
काम क्रोधौ भयं शोकं त्यजेत् सर्वं शनैः शनैः ॥

eershyām paisunya dambhou cha rāgam

mātsaryameva cha ।

kāmakrodhou bhayam sokam tyajetsarvamsanaih sanaih ॥

Gradually and completely get rid of jealousy, slander, pomp, passion, consequent hatred, desire, anger, fear and sorrow.

ஈரிடையுங் கோளு மிடம்ப மிராகமுஞ்
சாரும் மாச்சரியந் தானும்பின்—னோரிடு
மாசையுஞ் கோபமு மச்சமுஞ் சோகமு
நீசருவ மெல்லமெல்ல நீக்கு

ஈரிடையும் கோளும் இடம்பம் இராகமும்
சாரும் அம்மாச்சரியம் தானும் பின்—நோரிடும்
ஆசையும் கோபமும் அச்சமும் சோகமும்
நீ சருவ மெல்லமெல்ல நீக்கு

79. सर्वद्वंद्वविनिर्मुक्तः संततं जनवर्जितः ।

अनेनैव शरीरेण सर्वज्ञः सम्प्रकाशते ॥

सर्व द्वंद्व विनिर्मुक्तः संततं जनवर्जितः ।

अनेन एव शरीरेण सर्वज्ञः सन् प्रकाशते ॥

sarvadvandvavinirmuktah santatam janavarjitah ।

anenaiva sareerena sarvajnah samprakāshate ॥

If a man is free from all pairs of opposites and always lives in solitude (established in himself alone), he gains perfect wisdom even while in the present body and shines forth with great effulgence.

தொந்த மனைத்துந் தொடரா தகற்றியே
சந்ததமுந் தான்சனத்தைச் சாராதா—னிந்த
வுடம்புடனே யெல்லா முணர்ந்திடுவா னாகித்
திடம்பெறுதே சார்ந்தொளிர்வன் றேர்

த்வந்த்வம் அனைத்தும் தொடராது அகற்றியே
சந்ததமும் தான் ஜனத்தை சாராதான்—இந்த
உடம்புடனே எல்லாம் உணர்ந்திடுவானாகித்
திடம் பெறு தேச ஆர்ந்து ஒளிர்வன் தேர்

80. ज्ञानेनैव हि मोक्षः स्यात् भवेत् सिद्धि निरर्थका ।
तथाऽपि भोगमिच्छन्ति सिद्धिमिच्छन्ति साधकाः ॥

ज्ञानेन एव हि मोक्षः स्यात् भवेत् सिद्धि निरर्थका ।
तथा अपि भोगं इच्छन्ति सिद्धिं इच्छन्ति साधकाः ॥

*jnānenaiva hi mokshah syāt bhavet siddhi nirarthakā ।
tathā'pi bhogamichchanti sidhdhimichchanti sādhakāh ॥*

Liberation is attained only by knowledge (*jnāna*). By other means of powers (*siddhis*) such a fruit is unattainable. However, aspirants become enchanted with blemishful worldly enjoyments and thaumaturgic powers (*siddhis*) and go after them with desire.

ஞானத்தி னாலேயே நன்முத்தி யவ்வண்ண
மேனைய சித்திபய னின்றேனும்—மூனமாம்
போகத்துஞ் சித்தியினும் பூண்டுமயல் வேண்டிடுவர்
சாதகரா யுள்ளவர்க டாம்

ஞானத்தினாலேயே நன்முத்தி அவ்வண்ணம்
ஏனைய சித்தி பயன் இன்றேனும்—ஊனமாம்
போகத்தும் சித்தியினும் பூண்டு மயல் வேண்டிடுவர்
சாதகராய் உள்ளவர்கள் தாம்

81. अणिमादिगुणावाप्तिर्जायतां वा न जायताम् ।
तथाऽपि मुच्यते देही पतिं विज्ञाय निर्मलम् ॥

अणिमादि गुण अवाप्तिः जायतां वा न जायताम् ।
तथा अपि मुच्यते देही पतिं विज्ञाय निर्मलम् ॥

*animādigunāvāptirjāyatām vā na jāyatām ।
tathā'pi muchyate dehee patim vijnāya nirmalam ॥*

Know that the pure flawless person will experience that blemishless Lord (the Supreme Brahman) and positively attain Liberation whether he gets attended by the supernatural powers or not.

अणीमाति यानकुण मारंन्तिडुक वन्ऱि
यणुकाम लेयःतकलक—खणारंन्ते
विमलमा मंपतिये वींऱुत ऱंपा
नमलमारं तेकी यऱि

अणीमा अतियान कुणमं अरंन्तिडुक अन्ऱि
अणुकामले अःतु अकलक—खणारंन्ते
विमलमामं अंपतिये वींऱु खऱुतल तंपानं
अमलमामं तेखऱि अऱि

82. पञ्चभूतात्मकोदेहः शिवस्तत्रैव तिष्ठति ।

शिवाद्यवनिपर्यन्तं लोकोऽयं शङ्करात्मकः ॥

पञ्चभूतात्मकः देहः शिवः तत्र एव तिष्ठति ।

शिवादि अवनि पर्यन्तं लोकः अयं शङ्करात्मकः ॥

panchabhootātmakodehah sivastatraiva tishthati ।

sivādyavaniparyantam loko'yam sankarātmakah ॥

The body is a form constituted of the five elements (earth, water, fire, air and ether). The one all-pervading Siva is also nicely seated there. Hence the entire universe, right from the indivisible all-pervading *Sivam* (the highest and most abstract *tattva* or principle) to this world, is the form of Sankara.

ஆகந்தா னைம்பூத வாகார மங்கேயே

யேகசிவன் ருணு மினிதமர்வன்—பாகமிலா

தெங்கு முறுசிவமுன் னித்தரையீ ருமுலகஞ்

சங்கரன் றன்னுருவந் தான்

ஆகம் தான் ஐம்பூத ஆகாரம் அங்கேயே

ஏக சிவன் தானும் இனிது அமர்வன்—பாகம் இலாது

எங்கும் உறு சிவமுன் இத்தரை ஈரும் உலகம்

சங்கரன் தன் உருவம் தான்

83. ईदृशं ज्ञानिनं दृष्ट्वा पूजयन्ति च ये नराः ।
 गन्धं पुष्पं फलं धूपं स्नानं वस्त्रं च भोजनम् ॥
 निवेदयन्ति ये केचित् वाङ्मनः काय कर्मभिः ॥

ईदृशं ज्ञानिनं दृष्ट्वा पूजयन्ति च ये नराः ।
 गन्धं पुष्पं फलं धूपं स्नानं वस्त्रं च भोजनम् ॥
 निवेदयन्ति ये केचित् वाक् मनः काय कर्मभिः ॥

*eedrisam jnāninam drishtvā poojayanti cha ye narāḥ ।
 gandham pushpam phalam dhoopam snānam
 vastram cha bhojanam ॥
 nivedayanti ye kechit vāngmanah kāya karmabhiḥ ॥*

Earnest seekers who see the enlightened one and worship him with all the three instruments (mind, speech and body) in unison, offering him with heart-melting love, sweet-smelling sandal-paste, fruits, flowers, incense, good water to bathe, clothes and food, will thus attain liberation.

இவ்வறிஞ னைக்கண் டிசைகரண மூன்றனுஞ்
 செவ்வியகந் தங்கனிபூத் தீம்புகையுந்—திவ்வியமா
 நீராட லாடையு ணெஞ்சருகு மன்பாலீந்
 தாராரா தித்திடு வார்

இவ் அறிஞனைக் கண்டு இசை கரண மூன்றலும்
 செவ்விய கந்தம் கனி பூ தீம்புகையும்—திவ்வியமாய்
 நீராடல் ஆடை ஊண் நெஞ்சருகும் அன்பால் ஈந்து
 ஆர் ஆராதித் திடுவார்

84. तथैव देवि मुच्यन्ते मुक्तिमार्गाभिकांक्षिणः ।
स्तुति निन्दाकरास्तस्य पुण्यं पापमवाप्नुयुः ॥

तथा एव देवि मुच्यन्ते मुक्तिमार्ग अभिकांक्षिणः ।
स्तुति निन्दाकराः तस्य पुण्यं पापं अवाप्नुयुः ॥

*tathaiva devi muchyante muktimārgābhikānkshinah ।
stuti nindākarāstasya punyam pāpamavāpnuyuh ॥*

My dearest, they know that those who worship that *jnāni* reap the fruit of his righteous deeds and those who slander him reap the fruits of his sins.

அப்படியே வீடுறுவ ராருயிரே யம்முத்தி
மெய்ப்படியு மார்க்க விருப்பமுளா—ரப்புருடற்
பூசை புரி வாரன்னோன் புண்ணியத்தைப் பாவத்தை
யேசுவ ரெய்திடுவா ரெண்

அப்படியே வீடு உறுவர் ஆருயிரே அம்முத்தி
மெய்ப்படியும் மார்க்க விருப்பம் உளார்—அப்புருஷன்
பூஜை புரிவார் அன்னோன் புண்ணியத்தை பாவத்தை
ஏசுவர் எய்திடுவார் எண்

85. यज्ञानाचरणं पृष्टं तत्सर्वं कथितं मया ।
कालज्ञानं वरारोहे किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥

यत् ज्ञान आचरणं पृष्टं तत् सर्वं कथितं मया ।
कालज्ञानं वरारोहे किं अन्यत् श्रोतुं इच्छसि ॥

*yatjnānācharanam prishtam tatsarvam kathinam mayā ।
kālajnānam varārohe kimanyachchrotumichchasi ॥*

I have revealed the truth about knowledge and the conduct pertaining thereto, as you have asked. This entire path is indeed *kālottara jñāna* (the knowledge to be revealed at the final stage of maturity). Tell me, O Lady, if you want to ask anything more.

அறிவுடனா சாரமெவை யாசிக்கப் பட்ட
தறிவிக்கப் பட்டதெனா லந்த—நெறியாவுங்
காலனா னந்தான் கருத்தில்வே றேவினவற்
பாலதெது மாதே பகர்

அறிவுடன் ஆசாரம் எவை யாசிக்கப் பட்டது
அறிவிக்கப் பட்டது என்னால் அந்த—நெறி யாவும்
கால னானம் தான் கருத்தில் வேறே வினவற்
பால் அது எது மாதே பகர்

